அகஸ்திய முனிவர்

பூரணசூத்திரம்
216

இதன் விலை அணா 8.

இட்டா-பார்த்தசாரதி நாயுடு & சன்ஸ்,
சென்னை: சக்கரவர்த்தி பிரஸ்,

கடவுள் துணை.

அகஸ்திய முனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பூரண சூத்திரம்

216-பாடல்.

மயிலம்

சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

இட்டா. பார்த்தசாரதி நாயுடு ஸன்ஸ்,

சென்னை சக்கரவர்த்தி பிரஸ்

இதன் விலை] 1934 [அணா 8.

நெ. 189, தங்கசாலை வீதி, மதராஸ்.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பூரண சூத்திரம் - 216.

காப்பு.

ஓடியதோர்தந்திமுகன் றனைப்பணிந்து
உரைத்திடுவேன் பூரணசூத்திரத்தையானுந்
தேடியதோர்மந்திரத்தா லஷ்டசித்தித்
திறமாகவுரைக்கின்றேன் யோகியோர்க்குக்
கூடியதேவர் கந்தமதைச் சிதம்பரத்தில்
குணமானகாலதனைக் கூட்டிமூட்டி
ஆடியதோர்ஐம்புலனை மூலத்துள்ளே
அமைத்திட்டமூலகண பதியேகாப்பு.
ஒன்றானபூரணமு மாறுதார
முரைத்தற்குமேலாறுந் தொண்ணூற்றாறும்
பண்டானதீட்சைபதி னொன்றும்ரெட்டி
பத்துடனேமுப்பத்தி ரண்டுதீட்சை
உண்டானசமாதிகற்பம் வாசிநேர்மை
யுரைப்பானசிவயோகம் பிராணயந்தான்
நன்றானவாதத்தின் தீட்சையோடு
நலமானசவுக்காரத் திரவுகோலே. 1
திறவுகோல்முன்னுரைத்த நூல்கட்கெல்லாம்
செய்பாகங்கையாகந் தீட்சைப்பாகம்
அறைகிறேன்சரிதையொடு கிரிகைமார்க்கம்
அப்பனேமுனிசிததர் நூல்கட்கெல்லா
மறைபுகழாய்ச்சொன்னதெல்லாம் வெளியாய்ப்பாடி
மாட்டினேன் பூரணசூத்திரத்திற்கபணும்
இறையளவுந்தப்பில்லை மறைப்போவில்லை
யிருநூற்றுப்பத்தாறு இந்நூல்காணே 2

நூல்.

காணப்பாவிந்நூல்போ லொருநூலில்லைக்
காசினியிலிந்நூலைக் கண்ணிற்நாட்டார்
பூணப்பாவைம்பதுக்குள் பூநீர்வித்தை
பூட்டினேன்வயித்தியத்திற் புகழோமெத்த
நாணப்பாவொறுநூற்று வைம்பதுக்குள்
நலமானசூட்சத்தை நாட்டினேன்பார்
பேணப்பாமுந்நூற்றில் காமதாமம்
பேசினேன்தீட்சைவிதி யிருநூற்றுள்ளே 3

உள்ளானபூசைவிதி யிருநூறுக்கும்
உத்தமனேமுந்நூற்றில் செந்தூரங்கள்
விள்ளவேஆபிரத்தி யிருநூற்றுள்ளே
விளங்கினேன்கருவெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சு
எள்ளளவுந்தப்பில்லை மறைப்போவில்லை
யெய்துமென்றகருவெல்லாமிதிலேயெய்துங்
கள்ளடாகள்ளருக்கு விந்தநூலைக்
காட்டாதே பன்னிரண்டுங்காத்தாலீயே 4

ஆறுதாரம்.

ஈவதுதானருக்கு சிவயோகிக்கு
இகத்திலுள்ளமாண்பருக்கு ஈய்ந்தாயானல்
நோய்மிகுந்துசாவாரோ சொன்னேன்மைந்தா
நுண்மையாய்மனதில்வைத்து நுணுக்கங்கண்டு
தாய்பதத்தைப்பூசித்துக் கற்பங்கொண்டு
சமாதிக்குளிருந்துவைத்துத் தலைவணகி
நீமேலேமேலேறிவிடு லோகத்துள்ளே
நின்றுக்காற்கொல்லுமடா நிசஞ்சொன்னேமே. 5

மூலாதாரம்.

நிசமானபூரணததைச் சொல்லக்கேளு
நின்மலத்தாயென்றனுங்கு வுபதேசித்தாள்
வசமானஅடிமுலங் கணேசர்கோலில்
வட்டமாமைங்கோணந் திரிகோணத்தில்
எசமானகணேசரொடு வல்லபையுங்கூட்டி
யிருக்குமடா ஓம் ஈம் கிலியுமென்று
வசமான அங் சிவ கணபதி தேவாவென்று
வாழ்த்தடாகுண்டலித்தாய் வணங்குந்தானே 6
வணங்குவதுக்கிப்பிரீ சக்கரத்தை
வரிசையாய்க்கீறியே யட்சரங்கள்
பிணங்காமல்ஈங்காரம் நடுவேயிட்டு
பேரானகோணமைந்தி லைந்துமிட்டு
இணங்கவேதூபதை வேத்யத்தோடு
இலட்சமூருவற்றிடக் குண்டலிதானென்றுங்
கணமானகணபதிதான் பிரகாசிக்குங்
கயிலாயப்பாகதியைக் காட்டுந்தானே. 7

சுவாதிட்டானம்.

காட்டுவதுநாற்கோண மதன்மேலப்பா
கருதுவதுவிருகோண முக்கோணவட்டம்
பூட்டுவதுபிரமனொடு சரஸ்வதியுங்கேளு
புகலுவேன்–நங்-மங்-ஹ்ரீம-ஐங்-அங்–பிரமதேவாவென்று
கூட்டுவதுலட்சமுரு வேற்றுதற்குக்
குறிசொல்வேன்நாற்கோணம் நாலெழுத்துமிட்டு

நீட்டுவதுவிந்துவிலே அங்கென்றிட்டு
நிலையாகப்பூசிக்க முத்தியாமே. 8

மணிபூரகம்.

மூர்த்தியாம்பிறைநடுவே முக்கோணமிட்டு
மூர்க்கமாமகாரமொடு உகாரமிட்டு
பத்தியாம்ஓங்காரம் ஸ்ரீங்காரங்கூட்டிப்
பச்சைவர்னமூர்த்தியென்றே பகர்ந்துசேவி
சத்தியாவட்சரங்கள் நடுவேயிட்டு
சாற்றுவாய்லட்சமுருத் தானேயாகில்
வெற்றியாங்குண்டலியும் மேலேயேறும்
வேதாந்தபூரணத்தில் சேர்க்குந்தானே. 9

அனாகதம். சேர்க்கின்றமுக்கோண முருத்திரமூர்த்தி
திகழான அறுகோண முன்னேயிட்டு
ஆர்க்கின்றவிந்துவதி னடுவேயிட்டு
அளவானசிகாரமொடு மகாரமிட்டு
பார்க்கின்றஹ்ரீங்கார ஓங்காரந்தான்
பகர்கின்றவகாரமொடு கிலீயுங்கூட்டி
தீர்க்கின்றருத்திரத் தேவாவென்று
செபிக்கவேவாசியது யேறும்பாரே. 10

விசுத்தி. பாரடாலட்சமுரு வேறிற்றானல்
பகருமறுகோணமதில் விந்துவிட்டுச்
சேரடாவகாரமொடு ஓங்காரந்தான்
சிறப்பானஸ்ரீங்காரஞ் சிவாயநமாவென்று
தீரடாமயேசுவர தேவாவென்று
செபித்திடுவர்யிலட்சமுரு திறமாய்த்தானே
ஆரடாவுனக்கீடு வாசிசித்து
யாறெழுத்துமறுகோணத் தறைந்திட்டேனே. 11

ஆக்கினை. அறைந்திட்டமூன்றெழுத்து நடுவேபோடு
அருளானசதாசிவத்தி னருளைப்பாரு
விறைந்திட்டவிந்துவிட்டு நடுவேகேளு
விதமானவைங்கோண முக்கோணந்தான்
உறைந்திட்டசோடசந்தா னைந்தைக்கூட்டி
யுறவான அங்கிஷ ஐம் ஓம் என்று
பறைந்திட்டசதாசிவத்தே வாயாவென்று
பகருவேனிலட்சமுரு பரிந்துநோக்கே. 12

நோக்கடாவைங்கோண மைந்துமிட்டு
நுணுக்கமடாவிந்துவுகருள் முக்கோணத்தில்
ஆக்கடா அம் அங்கிஷ ஐம் ஓமென்று
அப்பனே ஸ்ரீங்கார மிட்டுச்சேவி
மூக்கடாபாயாதுவாசிதானு
முக்யமடாமேல்மூலத் தூணிப்பாரு

நாக்கடாஅமுர்தமது கிழேபாயும்
நலமானகிழாறுநவின்றிட்டேனே. 13

மேலாதாரம்-அக்கினிமண்டலம்.

ஏனென்றவாதார மேலேயாறு
மியம்புகிறேனன்றாக வியல்பாய்த்தானே
தேனென்றசதாசிவத்தின் மேலேகேளு
தீயானமண்டலந்தான் திரிகோணமாகி
வானென்றமண்டலத்தில் திரிகோணத்துள்
வைத்திடுவாயகாரமொடு சவ்வுந்தானே
கானென்றமலமறுக்கு மக்கினிமண்டலத்திற்
கண்டிப்புவற்றுவிடுங் கனலிற்றானே. 14

கனலிலேவாயுவந்து புக்கிற்றானாற்
கண்திறந்துவமுர்தமது கனிந்துகாயும்
புனலானவமுர்தமுண்டால் காயமீறும்
போச்சுதடாநரைதிரையும் புதுமையாச்சு
அனலிலேவெந்ததொரு பாண்டந்தானு
மசையுமோநீருக்கு வதுபோலப்பா
நினவிலேயித்தியான மூட்டுமூட்டு
நிச்சயமாய்சமாதிக்குள் நிலைக்குந்தானே. 15

சூரியமண்டலம்.

நிலையானவழற்குளமண் டலத்துக்கப்பால்
நேரானசூரியமண் டலத்தைக்கேளு
சிலையானவிந்துவடா உகாரமிட்டு
செபித்திடுவாய்சூரியனே கோடிகாந்தி
மலையாமல்வாயுவதிற் சேர்ந்ததானால்
மைந்தனேயுன்னுடலிற் பிரகாசத்தைக்
கலையானசூரியனைப் போலாந்தேகங்
கல்மிஷங்களில்லையில்லைக் காணிங்காணே 16

சந்திரமண்டலம்.

காணுகின்றசூரியமண்ட லத்திக்கப்பால்
கலைமாதியாஞ்சந்திரமண் டலத்தைக்கேளு
தோணுகின்றசோதியடா மௌனவீடு
சொல்லரிதுசொல்லுகிறேன் அங்கென்றானு
பேணியேசெபித்திடவே சோதிகோடி
பிரகாசமாயிடுங்காண் பெருமைபேசார்
ஆணுவங்களற்றதடா அரூபாரூபம்
அட்சரங்களற்றவிட மறையைக்கேளே. 17

கேளப்பா ஓங்கார மதன்மேல்நிற்குங்
கெடியானவைந்தும்மூன் றெழித்துமீதில்
நாளப்பாபஞ்சகர்த்தா ளைவரீதில்
நலமான ஆன்மா ஜீவகளைவுமீதில்

வேளப்பாஓமென்று தியானஞ்செய்ய
வித்தானபிறவியெல்லா மற்றுப்போச்சு
சூளப்பாபிறவியுமிவ் வளவேயாச்சு
துலங்கிநின்றபூரணத்தைச் சொல்லப்போமோ 18

ஏகாட்சரம்.

போமென்றபூரணமு மிதுவேயாச்சுப்
பூரணமாஞ்சூட்சத்தைப் புகலக்கேளு
தாமென்றஅகாரத்தில் உகாரமிட்டு
தனித்துநின்றஓங்காரஞ் சுற்றிக்கட்டி
வாமென்றவதின்கீழே மகாரமிட்டு
மகாரத்தின்மேலேறி அகாரத்துள்ளே
ணமென்றறீங்காரம் நடுவேயிட்டு
யுயரவேசூலமிட்டு சிங்கிவங்கே 19
வங்கென்று இருபுறமும் வைத்தாயானால்
மைந்தனேசூக்ஷமது ஏகசூக்ஷம்
பங்கென்றபூரணமு மிதுவேயாச்சு
பகருகின்றமந்திரமு மிதுவேயாச்சு
தங்குசடாட்சரமு மிதுவேயாச்சு
தருவானஎட்டெழுத்துமிதுவேயாச்சு
அங்குபஞ்சாட்சரமு மிதுவேயாச்சு
ஆதியென்றமூன்றெழுத்து மிதற்குள்ளாச்சே 20
ஆச்சடாதசதீட்சை யிதனுக்குள்ளே
அண்டசராசரங்களெல்லா மிதனுக்குள்ளே
பேச்சடாவொன்றுமில்லை யிதனையல்லோ
பெரியோர்களுரையாமல் மறைத்தாரையா
வாச்சடாஐம்பூத மிதனுக்குள்ளே
மதியிரவியானதுவ மிதனுக்குள்ளே
காச்சடாஅண்டமொடு புவனமெல்லாங்
கருந்துநின்றவத்துவிதங்கண்டுகொள்ளே
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைக் கற்பமெட்டில்
காணப்பாபதிற்றுடனே கர்மமாடுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தை யாதாரக்தில்
கர்மமாந்தீவினைகள் காணாதோடுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தை யாதாரத்தில்
கட்டாகவைத்துடனே வாசியேறுங்
கண்டுகொள்ளுமிவ்வெழுத்தைப் பெரியோரெல்லாங்
காட்டினார்நூல்தோறுங் காணாதென்றே. 22
காணாது ஆணுமல்லப் பெண்ணுமல்ல
கருதிப்பாரவியுமல்ல கருதிச்சொல்லத்
தோணாதிருவொன்று மரூபாரூபங்
துலங்கிநின்றபூரணத்தைச் சொல்லிவிட்டேன்

தோணுமல்நின்றவரே குருவைக்காண்பார்
குருக்காணுராளைகண்ட குருடராகு
மாணுனஆதார தீட்சையாறு
மப்புறத்தில்நின்றதொரு ஆறுஞ்சொன்னேன்
ஆராறுபன்னிரண்டு தலமுஞ்சொல்லி
யதில்நிற்குமட்சரஞ் சக்கரமுஞ்சொல்லி
ஏறுதவாசியது ஏற்றஞ்சொல்லி
யேகாட்சரபூரணமு மெடுத்துக்காட்டி
கூறுதகருவையெல்லாங் கூறினேனியான்
கூற்றனின்றவிடமிதுதான் குறித்துப்பாரு
தேறுதபேருக்குத் தேறந்தேறுஞ்
சிவசிவாபூரணத்தின் திறந்தான்காணே. 24

சிவதீட்சைபதினொன்றின் விபரம்

6-2-தீட்சை.

திறமானதீட்சையது வழியதாகச்
செப்புகிறேன்சிவதிட்சை பதினொன்றுந்தான்
கறவாதேகறந்ததொரு பால்போலப்பா
காசினியோர்பிழைக்கவென்று கருவைச்சொன்னேன்
மறவாதேநீகேளு அம் உம் சிம் வம் யம்ஓமென்று
வளர்த்துவாயமுதற்றீட்சை மருவிக்காணும்
நிறைவாக அவ்வும் மவ்வும் ஓம் நமசிவாயாவென்று
நிகழ்த்துவாயிரண்டான தீட்சைநேரே. 25

3-4-தீட்சை.

நேரானமூன்றுக் தீட்சைகேளு
நிச்சயமாய்உம் அம் சிவ சிவாயமென்று
வேறுனஓமென்று செபித்தாயானல்
வெற்றியடாமூன்றுன தீட்சையாச்சு
பாராநீநாலான தீட்சைகேளு
பகருவேன்சிவாயநம ஓம் ஐயமென்று
சீராகச்செபித்திடுவா யைந்தான்தீட்சை
செப்புகிறேன்நன்றுகத் தெளிந்துகொள்ளே. 26

5-6-7-தீட்சை.

தெளிவாகவைந்தான தீட்சைகேளு
சிவசிவா அவ்வும் உவ்வும் சவ்வும்ஓம்என்று
நளினமாயாறுன தீட்சைகேளு
நவிலுகிறேன்மவ்வும்உவ்வும் நமசிவாயா
குளிர்வாகஓம்என்று செபித்தாயானல்
கூறுவேன்ஏழான தீட்சைமார்க்கம்
எளிதாதகிலிம் நமசிவாயஅவ்வும்ஓமென்றே
யேற்றுவாயெட்டான தீட்சையெண்ணே 27

S. 88

எண்ணவேஓம்ஐயும் சிவஅங்கிஷாயா
யென்றுதான்செபித்திடுவா யெட்டாந்தீட்சை
பண்ணவேயொன்பதாந் தீட்சைகேளு
பரிவானசிவாயநம அம்உம்ஓமென்று
உண்ணியேயோதிடவே பத்தாந்தீட்சை
யுரைத்திடுவாய் பதினொன்றுந்தீட்சையோத
நண்ணவேமுன்மவுனம் ஏகதீட்சை
நாட்டினேன்பூரணத்தை நயந்துபாரே. 28

ஆதாரம்பனிரண்டின் தீட்சைவிபரம்.

பாரப்பாதீட்சையது பதினொன்றுந்தான்
பரிவானஆதாரம் பனிரெண்டுக்கும்
நேரப்பாவொவ்வொன்றுக் கொன்றேதீட்சை
நிறுத்தியேயாதாரம் நிலைத்துப்பாரு
சீரப்பாபன்னிரண்டுக் கொன்றேதீட்சை
செப்பினேன்பூரணத்திற் செப்பினேன்யான்
ஆரப்பாதீட்சையொன்றுக் காதாரமொன்று
ஆண்டொன்றுதீட்சையொன் றழுத்திப்பாரே. 29

சத்திதீட்சைபதினொன்றின்விபரம்.

அழுத்தமாய்சத்தியுட தீட்சைபதினொன்று
மறைகிறேன் உம் ஆம் மம் ஈம்ஓமென்று
வழுத்தவேவாலையுட தீட்சையாச்சு
வரிசையாயிரண்டான தீட்சைகேளு
பழுத்ததொரு யம் ரம் அம் உம் மம்ஓமென்று
பலவாகவோதிடவே பலிக்குஞ்சித்தி
எழுத்தாகுமூன்றான தீட்சைகேளு
ஈம் ஓம் அம் உம் மம் என்றிதனையோதே. 30

4-5-6-தீட்சை.

ஓதவேநாலான தீட்சைகேளு
உம் மம் ஈம் ஐம் ஓம் என்றோது
கீதமாமைந்தான தீட்சைகேளு
கிலீம் ஓம் மம் அம் ஐயொன்றுகிருபையாக
வேதமாம் ஆறான தீட்சைகேளு
விளங்கவே ஓம் வம் ஈம் விதமாய்த்தானே.
நீதமாமேழான தீட்சைகேளு
நிலைத்ததொருஸ்ரீம் ஈம் அம் ஐயுடுமென்றே. 31

8-9-10-தீட்சை.

என்றுநீயெட்டான தீட்சைகேளு
விகம்புவாய் சவ்வும் அவ்வும் மவ்வும் ஓமென்று
தன்றுநீயொன்பதாந் தீட்சைகேளு
நம் மம் சிம் வும் ஐம் ஓம் நலமாய்த்தானே

யொன்றுமீபத்தான தீட்சைகேளு
உம் மம் சம் ஈம் ஒமென்றுறவாய்த்தானே
சென்றிடவேபத்துந்தான் சேவிதீட்சை
திறமாகதேவிபத்துந் தெளிந்துபாரே. 32
11-தீட்சை. பாரென்றேன்பதினொன்றுந் தீட்சைகேளு
பகருவேன் ஓம் றீம் சம் மம் என்றேதான்
பூரென்றபூரணமா மேகதீட்சை
பூட்டினேனுதார தீட்சையுள்ளே
நேரென்றேன்பூரணமாம் வாலைதீட்சை
நிகழ்த்தினேன்கண்டுகொள்ளு நிசமதாகத்
தீரென்றேன்தீட்சைபத்து மாதாரத்துள்
திறமாகவொன்றுக்கு வருடமொன்றே. 33

தீட்சைசெய்மார்க்கம்.

வருடமாந்தசவருட மாருசெய்வார்
மைந்தனேசித்தரொடு முனிவர்செய்வார்
பரிஷமாயுலகத்தி லுள்ளபேர்கள்
பத்திகொண்டலைவார்களுரைக்கமட்டார்
துரிதமாயுரைத்தாலுங் குருக்காணாது
சொல்லுதற்குவுரைப்பார்கள் நூல்காணாது
புருஷமாய்கோர்வைநூல் கிட்டாவிட்டால்
போக்கென்னவாசையென்ன பொய்யதாமே. 34

நூலின்மகுத்துவம்.

பொய்யாமலிருக்கவென்று லிந் நூல்வேணும்
புகலரியதீட்சைக்கு மியாகத்துக்கு
மெய்யானகற்பமுதல் காயசித்தி
விருதானவாதவித்தை குளிகைசித்தி
கையானகைமுறைகள் வாததீட்சைக்
கருவானமறைப்பென்ற சவுக்காரப்போக்கு
உய்யாமனூல்களிலே யொளித்தபாக
மொளியாமலெடுத்துறைத்தே னுண்மையாமே. 35

நூலின்மார்க்கம்

உண்மையாமிந்நூல்தான் கிட்டாத்தோஷம்
உலகத்தின்மானிடர்க ளுளரிப்போனர்
தண்மையில்லாமிந்நூல்யார் கொடுக்கப்போரார்
சாத்திரந்தான்மெத்தவுண்டு சமுசயந்தீராது
வெண்மையாய்ச்சட்டமுனி தீட்சையிருநூறும்
விளம்பினர்வெளியாக வென்றமூலா
அண்மையாய்க்கிழித்தாரே ஐயோவையோ
அல்லாமலின்னமொரு ஆகங்கேளே 36
சாபவரலாறு, ஆகமங்கள்பாடுமுன்னே நவசித்தாதி
யதின்பிறகுநவகோடி கோடாகோடி

பாகமுடனுச்சுதென்று பேசிக்கொண்டு
பரமசிவன்சாபமிடப் பாலித்தார்காண்
யேகமாய்சாபமிட்டோம் வாமத்துக்கு
மியலானவட்சரங்கள் தீட்சைமார்க்கம்
போகமாயுயிர்களைத்தான் வாங்கிப்போட்டோம்
போட்டதனுல்நூல்களெல்லாம் பொய்யாய்ப்போச்சே.

நூல்சித்தி. போச்சுதென்றலையாமல் சிவனுத்தாரம்
பூட்டியேகேட்டுநா னிந்தநூலில்
ஆச்சுதென்றுமறைத்ததெல்லாமருளிச்செய்தே
னரகாரசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்தேன்
மூச்சுதென்றுபோகாமல் முறைதப்பாமல்
முன்னேதோபின்னேதா வென்றெண்ணுமல்
காச்சுதென்றுகாச்சிவிட்டேனுலகத்துள்ளே
கண்டவர்க்கிந்நூல்சித்தி முத்தியென்னே. 38

நூலீயாமை.

முத்தியிதுமோட்சமிது சித்திகொடி
முக்கியமிதுசித்தருக்குங் காட்டொண்ணுது
சத்தியிதுசம்புவிது வொன்ருய்ச்சொன்னேன்
சகலநூற்கெல்லாந்தான் குருநூலப்பா
எத்தினுர்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
ஏத்தினுல்தீட்சைதா னெளிதிலாகும்
புத்தியுடனிந்நூல்தா னுர்க்குங்கிட்டாப்
புண்ணியர்க்கேஇதுகிடைக்கும் பொருளைப்பாரே. 39

சாபநிவர்த்தி.

பொருளானசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்யப்
பூட்டினேன்சாபமது பொய்யாய்ப்போக
அருளானசிவாயநம அம் உம் என்றேதான்
அப்பனேசிம் கிலீம் ஸ்ரீம் ஓம் என்றேதான்
மருளாமல் ரம மம் ஓம் என்றேதான்
மாட்டுவாயிலட்சமுரு வேறிற்ருனல்
இருளானசாபங்கள் நிவர்த்தியாகும்
ஏகமாய்ச்சொல்லிவிட்டேனியம்பக்காணே. 40

வயிரவர் தியானம்.

இயம்புவேன்வயிரவன்றன் தியானங்கேளு
இயல்பாக யம் நம் லம் ஷம் சிங்கென்றேதான்
சயம்பாக ஷங் வங் மங்கென்று
சாத்தியமாய்வயிரவத்தினுமந்தானே
நயம்பெறவேயெண்கோணமிட்டுத்திரு
நாட்டுவாய்வஸ்துவொடு சுத்திவைத்து
செயம்பெறவே பூசைசெய்வடைமாலைசாத்தி
சித்திக்குஞ்செய்தொழில்கள் திறமாய்த்தானே. 41

சுப்ரமண்யர் தியானம்.

திறமாகசுப்ரமண்யர் செபத்தைக்கேளு
செயமாகுமெந்தனுடகுருதானப்பா
அறமாக அப்-உம்-ஓம் ஸ்ரீம் யீம சம் வம்சரவணபவதேவாயா
அறுமுகவாசிவசுப்ர மண்யநமாவென்று
உறவான அறுகோணம் நடுவேவிந்து
உத்தமனேவிருத்தமொன்று வாசல்நாலு
நிறமானநால்வாசல் வீரபாகுதேவர்
நிச்சயமாய்வைத்துநீ பூசிப்பாயே. 42

அகஸ்தியர் தியானம்.

பூசிப்பாய்பானமொடு சுத்திவைத்துப்
புகழானசாதிபுஷ்ப வழுகுபூரம்
ஆசிப்பாசுப்ரமண்யர்சித்தியாகு
மப்பனேகேட்டதெல்லா மருவிச்செய்வார்
நேசிப்பாயென்னுடைய தியானந்தன்னை
நினைத்திடவேசித்திவந்துநிலைக்கும்பாரு
வாசிப்பால் ஓம் சிம் வம் அம் உம் மம் தான்
மகத்தானஅகத்தீசர் வென்றகூறே. 43

பிராணமம். கூறிடுவாயென்குருவே சாமியென்று
கோணமாமுக்கோணஞ்சுழினைமீது
ஏறுவாய்விராணயம்வாசியேறும்
இடகலையாஞ்சந்திரனிலேறுயேறு
பேறுபெறவேண்டியது லட்சந்தீரு
பிராணயஞ்சித்தியடா யோகசித்தி
ஆறுடனேயாறும் பன்னிரண்டும்
அப்பனேபூரணத்தி லடக்கிப்போமே. 44

நூல் நிலையாமை.

அடங்கினுலாறுதலம் வெளியாய்க்காணு
மதீதமென்றமேலறு பூரணமுந்தோன்றும்
துடங்கினல்சிவயோகந் துடங்கவேணும்
துரியாதீதந்தனிலே நிற்கவேணும்
துடங்கினல்கூடுவிட்டுச் சீவன்போனல்
நோக்கிலதிற்பிறக்குமென்று சொன்னர்முன்னேர்
அடங்கினலொன்றுமில்லை வருவதேது
அச்சடத்தைவாழ்வித்தா லவனேசித்தன். 45

பிறவிவருதல். சித்தனுய்ப்பிறப்பதுதா னரென்றக்கால்
செகத்திலேகோடியிலே லொருவனுண்டு
உத்ததொருவிட்டகுறை யென்பதென்ன
வுதித்தகலையெங்ஙே மூணிப்பாரு
பெற்றபேறெப்படித்தான் வந்ததானல்
பிராணனல்லோபூரணத்திற் சேர்ந்ததாலே.

முத்தனுயெடுத்தசடஞ் சித்தியாகு
முன்னுமில்லைப்பின்னுமில்லை முறைமைப்பாரே 46

கற்பமுண்ணு முறைமை

முறையாகக்கற்பத்தைச் சொல்லக்கேளு
மூதண்டலேகியமும் அயக்காந்தந்தான்
துறையாகவறுசுவையுங் கழற்றுமுன்பே
துரிதமாய்க்கொண்டுவிடு மண்டலந்தான்
நிரையாகவல்லாரை வருஷமொன்று
நேயமாய்கொண்டபின்பு கடுக்காய்கொள்ளு
அறையாமலதின்பிறகு மிளகுகொள்ளு
அதின்பிறகுகொங்கணர்சொல் முறையைக்கொள்ளே 47

வல்லாரை விபரம்.

கொள்ளுதற்குவல்லாரை முறையைக்கேளு
குழிவெட்டிக்கறுப்பேற்றிப் பயிரேசெய்து
விள்ளுகிறேனிதையெடுத்துக் காடிவார்த்து
வெண்மைபெறக்கழுவியே நிழலிற்போடு
உள்ளுறவேயுலர்ந்தபுன்பு பிடித்துத்தூளா
யுத்தமனேபுதுக்கலசந் தன்னில்வைத்து
தெள்ளுறவேகாடியிலே தின்னவேணுஞ்
செப்புகிறேன்காடிவைக்கச் செய்கையென்னே 48

காடிவைப்பு. என்னவேகருங்குருவை நெல்லிக்குத்தி
யியலானபுதுப்பானை தனிற்சமைத்து
வன்னமாய்ச்சுத்தசல மதனில்வார்த்து
வைத்திடுவாய்மண்டலந்தான் வேடுகட்டி
சொன்னதொருவெய்யலிலே தினமும்வைத்துச்
சுருதியாய்மறுபானை பகுந்துமூடி
முன்னுள்ளபாண்டத்தை யனலிற்காச்சி
முறையாகவதிலிட்டு சுத்தசலம்வாரே 49

காடி மகத்துவம்.

செலம்வார்த்துப்பின்னுமதை ரவியில்வைத்துச்
செய்திடுவாய்மண்டத்துக் கொருசோறாக
நலமாகவெவ்வேறே பருந்துகாச்சி
நாட்டியேவெயிலில்வைத்து ஆறுமாதம்
பெலமானகாடியிது வல்லாரைக்குப்
பேசாதேயிக்கருவைப் பெரியோர்சொல்வார்
அலையாமல்வல்லாரைச் சூரணத்தை
யழகானபுன்னைக்கா யளவுகொள்ளே. 50

கொள்ளடாசமாதியிலே யிருக்கும்போது
கூறுகப்பூசித்து தீட்சையோதி
வேளன்டொயிலுடனே காற்றுமாகா
விமனியதுவலவாகா திலேகமாகா

தள்ளடாயெண்ணெய்சுண்ண கடுகுவுள்ளி
தரணியில்பெண்மாய்கை சற்றுமாகா
கள்ளடாவாகாது கஞ்சாவாகா
காசினியின்மீன் இறைச்சையாகாநீக்கே 51

அடக்கம்.

நீக்குவதுபுளியோடு இலையுமுப்பும்
நிலையானவுறக்கமொடு கோபமாகா
ஆக்குவதுசுணையாகா பொய்யுமாகா
அப்பனேமனமொன்றாய்ப்புத்திஒன்று
தாக்கவருமாய்கையெல்லா மடித்துதள்ளி
சதாநித்தம்பூரணத்தி லகலாமல்நில்லு
போக்குவதுபரத்தையேநீ போக்கினுக்கால்
புகழானசிவயோகம் புனிதமாமே 52

யோகநித்திரை.

புனிதமாயுறங்கவென்றால் வலக்கைமேலே
பூட்டாகக்கால்நீட்டிப் பூரணத்தைநோக்கி
யனிதமாய்க்கேசரத்தில் மனத்தைவைத்து
அப்பனேலலாடத்தே தூங்கவேணும்
மனிதனாய்ப்பிறந்தாக்கால் சாகாக்கல்வி
வாசிக்குஞ்சிவமோடு வாழ்க்கைசேர்வான்
செனிதமாஞ்சண்டாளப் பீறலோர்கள்
செத்திறந்துசெனிப்பார்கள் செகத்திற்றானே. 53

கற்பத்துக்குப் பத்தியபாகம்.

செனியாமல்கற்பங்கள் கொள்ளுபபோது
திரிகடுகுதிரிபலையுஞ் சீரகம்ஓமம்
கனியானசாதிக்காய் கிறும்புபத்திரி
கருவேப்பிலையோடு ஆவிநெய்பால்
தனியானசக்கரைதேன் வாகுருவையரிசி
சதுரானதூதுவளை புளியாரையோதி
கனியானசிறகீரை சிறுப்பயறுமாகும்
கட்டியதோருப்பாகுங்கொறுக்கையாமே 54

கடுக்காய்கற்பம். ஆகுமேகற்பூரச் சிலையின்சுண்ணம்
அண்டமொடுகல்நாருந் தங்கச்சுண்ணம்
வாகுடனேயான்சொன்னேன்மற்றொன்றுமாகா
வகையாகஇந்தமுறை கற்பங்கொள்ளு
மோகமாயக்கடுக்காயின் முறையைக்கேளு
முயல்வாகச்செங்கடுக்காய் பொற்காய்வாங்கி
பாகமாயிடித்ததனைச் சூரணித்து
பாச்சுதற்குசிற்றேரண் டெண்ணெய்வாங்கே 55

நயனக்குறி. எண்ணெயதுவுழக்கடா பொடிதானுழி
யியல்பாகவிட்டதனை மைபோற்கிண்டி

கண்ணனபீங்கானில் பதனம்பண்ணி
கனமானபுன்னைக்காயளவுகொள்ளு
விண்ணதனைநித்தநித்தங்கண்ணோட்டம்பார்
வெளிசிற்குஞ்சுழினையிலேவாசியேறுங்
கண்ணதனைமுறுக்கியேயேறப்பாரு
கபாலத்தில்அமுர்தமதுகனிதுபாயும். 56

சுபசுத்தி. பாயுமேசுழினைதனைத்திறப்பதற்குப்
பகருகிறேன்கற்பமொன்றுபரிவாய்த்தானே
காயுமேகரிசாலைச்சாறுநாழி
கருதியதோர்நெய்நாழிகலந்துகாச்சி
வாயுமேமெழுருபதந்தன்னிலேதான்
வடித்துவைத்துக்கைப்பெருவிரலிற்றடவிப்
பாயுமேயுண்ணாக்கிற்புரளவைத்துப்
பழகவேகபமெல்லாமற்றுப்போமே. 57

மூலசுத்தி.

அற்றுவிடும்இரண்டுவிரல்வாயிலோட்டி
யனலானகபமெலலாம்கக்குங்கக்கு
மற்றுமினிமூலத்தின்சுத்திகேளு
வாகானகுமரிச்சார்சிற்றேரண்டெண்ணை
யுற்றதனைமுன்போலேகாச்சிக்கொண்டு
உறவாகநடுவிரலில் தோய்த்துக்கொண்டு
சுற்றிவிடுமூலத்தின்மலமெல்லாந்தான்
சுகமாகக்கீழ்நோக்கும்சுத்தியாமே. 58

குறி மிளகுகற்பம்.

சுத்தியாயிருநேரம்நாட்டம்பாரு
சுழிதிறக்கும்நீரணத்தில் சொக்கிப்போமே
பத்தியாமுர்தங்கண்டிறந்துபாயும்
பாவிகட்கும் இக்கருவைப்பகரலாமோ
வெற்றியாமிளகினுடகற்பங்கொள்ள
விபரமதைச்சொல்லுகிறேன்விரித்துநன்றாய்ச்
சித்தியாங்கன்மிளகாய்த் தெரிந்தெடுத்துச்
சிறப்பானவமுரிதனை தேத்தாம்வித்தால். 59

மிளகுசுத்தி மூதண்டம்.

வித்தாலேமுரித்ததனைதெளியவைத்து
விதமாகஐயைந்தாய்த்தினமுமேற்று
முத்தானவமுரியுடன்கொள்ளும்போது
முக்கியமடாதூறுக்குமதிகம்வேண்டாம்
கொத்தானஉஷ்ணந்தான்மிஞ்சிற்றானல்
கூறிலொருபடியாகுஞ்செலத்தினுள்ளே
சுத்தானஅறுகின்வேர்பிடிதானென்று
சொல்லுகிறேன்மிளகதுதானிருபத்தைந்தே. 60

அஞ்சாமற்காய்ந்துதா னுழக்கேயாறு
லப்பனேபசுவெண்ணெய்பாக்களவுபோட்டு
மிஞ்சாமற்கொண்டிடவேவெப்புத்தீரும்
விருதானகியாழமமதுமெத்தநன்று
நஞ்சுண்டசிவனன்றுகற்பங்கொண்டு
நாதனுர்சடைமீதுதரித்தகற்பம்
பஞ்சகண்டதிமூலவறுகுதப்பா
பார்த்தாக்காலிதன்பெருமைப் பாரொண்ணுதே. 61

மறுகற்பம்.

ஒன்றான அயக்காந்தங்கொண்டபின்பு
வுத்தமனேயறுசுவையுங்கழற்றிப்போடு
நன்றானவல்லாரைகடுக்காயோடு
நலமானமிளகோடுமறுகற்பங்கொள்
நன்றானசட்டமுனிசொன்னமார்க்கம்
நலமாகக்கொண்டுவிடகாயசித்தி
விண்டானகெவுளிசித்தியோகசித்தி
வேண்டியதோரட்டமாசித்தியாமே. 62

கற்பமுண்ணுமுன்பக்குவம்.

ஆமென்றமூலியெல்லாங்கறுப்பேற்றிக்கொள்
அப்பனேஉன்திரேகம்பெலத்துப்போச்சு
ஓமென்றகற்பங்களுண்ணும்போது
வுடலிலேநோய்வந்தால்மூன்றூற்றுள்ளே
தாமென்றசெந்தூரம்லேகியங்கள்
தப்பாமற்செய்துவைத்துப் பின்னேகற்பம்
நாமென்றுநோய்கள்வந்தால் செந்தூரத்தை
நாட்டிடவேநோய்தீரும்களினமாமே. 63

கற்பமுண்ணக்காலம்.

களினமாய்கற்பங்கள் கொள்வதற்கு
நலமானகாலத்தைச்சொல்லக்கேளு
தெளிவானகார்த்திகையுமார்கழியுமாக
திறமானவறுசுவையுங்கழற்றிப்போடு
சுளுவானவல்லாரைத்தொடுதுக்கொள்ளு
சுகமானகடுக்காய்தான் ஆனிசமாசஞ்
பொளியாமல்கட்டளையை முடித்துக்கொண்டு
வுதையாதிமூன்றக்குங்கற்பந்தின்னே. 64

பத்தியமுண்ணுங்காலம் தலே.

கற்பந்தான்தின்பதற்குமூன்றேமுக்கால்
கடந்தபின்புபத்தியங்கொள்கனலேறுது
உற்பனமாங்கற்பத்தைச்சூரியனிற்கொள்ளு
உண்பதுவுமுறங்குவதுமொன்றேமார்க்கம்

நற்புடனேபூசைசெய்வார் காலமூன்றும்
நாளைரன்றுக் கிருநேரம்நாட்டம்பாரு
சொற்பமென்றபெண்ணாசை விட்டாலுந்தான்
சுகமானசயனத்தில் பெண்தான்வந்ததே 65

சயனகாய்கை-வாசிகுறி.

வந்துதான்மருவிடவே விழுந்துவீழு
மகத்தானதபமெல்லா மழிந்துபோகும்
கொந்துதானழியாமல் நினைவாய்த்தூங்கு
குறியானபுருவமையங் குறியைப்பாரு
வெந்ததான்போகுமடா மூலத்தீதான்
மேற்கொண்டால்மாயையெல்லாம் வெளியுமாகும்
உந்தித்தாற்பசியாம லிருக்கவென்று
லுரைப்பானவாசிகொண்டுவமுர்தமுண்ணே. 66

கற்பமுண்ண-அறிவு

உண்ணுவதுசாதகமாய்த் தள்ளவேணும்
முற்றஅறுசுவையதனை நீக்கவேணும்
பண்ணுவதுசிவயோகம் பண்ணவேணும்
பார்வதியுஞ்சிவனுடைய தீட்சைவேணும்
எண்ணுவதுமிதுகளெல்லா மிந்நூல்வேணும்
மிறவாமலிருக்கவென்றால் கற்பம்வேணும்
கண்ணுவதுகற்பமுண்ணப் பாத்திரங்கள்
காந்தத்தினருமைதனைக் காட்டுறேனே. 67

காந்திபாத்திரப் பெருமை

காட்டுகிறேன்காந்தமது முந்நூற்றுள்ளே
கலந்துரைத்தபடியுருக்கிக்கருவில்வாரு
மூட்டுகிறேன்கிண்ணியைப்போல் வார்த்துக்கொண்டு
முனையான்கிண்ணியிலே பாலைவார்த்தால்
ஆட்டுகிறேன்பொங்கியது மேலேநிற்கு
மப்பனே கனந்தத்தி னதிகம்பாரு
நாட்டுகிறேன் தயிர்போலா மந்தப்பாலை
நலமாகக் கொண்டநோய் நாடாதென்னே. 68
நாடாத கிண்ணியிலே கற்பமுண்ணு
நலமான வமுதுண்ணு பாலுமுண்ணு
தேடாத நெய்தேனு முண்ணலாகுந்
தினந்தோறுங் கொண்டாக்கால் சித்தியாகும்
ஓடாதுவிந்துவது கீழ்நோக்காது
உறக்கந்தானுலுங் கட்டிப்போகும்
கூடாதசித்தியெல்லாங் கூடுங்கூடுங்
குறிப்பானரசமணியின் கூறுகேளே. 69
ரசமணி. கூறுனகாந்தத்தின் கிண்ணத்துள்ளே
கொட்டியதே ரசத்தையின்னங் கூறக்கேளு

வீருகைருமத்தஞ் சாறுவிட்டு
வேகிறமேதார் சுடுசோற்றுக் குள்ளேவைத்தால்
வேருனவானேவிற்றிட்டுச்சாகும்
வெள்ளீயம்போலுந்தான் வலுத்துபோகும்
பேருகவெடுத்துமணி பதினாறுக்கிப்
பேணியேசெபஞ்செய்ய யெட்டுமாமே. 70

மணித்தொழில்

ஆடுகிறமணியதனை சாரணையிற்றீரந்தா
லண்டாண்டஞ் சுத்திவருங்கெவுனமாகுங்
கூடுகின்றபெண்ணோடே வாயிலிட்டால்
குடிகெடுத்துவிந்துவது கட்டிப்போகுந்
தேடுகின்றதேடெல்லாம் ரசமணிதானப்பா
தேடவென்றால்காந்தத்தின் கிண்ணங்கிண்ணம்
ஓடுகின்றவோட்டெல்லாங் காந்தத்தாலே
யுத்தமனேகற்பத்துக் குறுதியாமே. 71

அருளீதல்.

ஆமிந்தவுறுதிசொல்லார் சித்தரெல்லா
மாதிதொடுத்ததந்தவரை யழகாகச்சொன்னேன்
ஓமிந்தநூல்போலார் வெளியாய்ச்சொன்ன
ரொளித்திட்டார்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
நாமிந்தநூல்வழியாய்ச் சொன்னதென்ன
நாட்டிலுள்ளோரெல்லாரு மாண்டுபோனர்
சாமிந்தப்படியானல் தோஷமென்று
தாக்கினேன்பூரணத்தில் சாயுச்யந்தானே. 72

சமாதிகட்டும்வகை.

சாயுச்சியமாவதற்குச் சமாதிகேளு
சஞ்சாரசமாதியது மவுனிக்காகும்
நீயுச்யமாயதிலே கருவைக்கேளு
நினைத்தகுகைபாதாரம் போலுண்டாக்கி
சாயுச்யமாயதிலே பற்பம்போட்டு
மைந்தனேயதிலிருந்து கற்பமுண்ணு
வாயிச்யமானதொரு யோகம்பாரு
வளமானசுத்திவந்தால் மலையிலேறே. 73

சித்தராகும்பருவம்.

ஏறியேயென்னைவந்து கண்டாயானு
லியலானசித்தனென்று பேருபூய்வோம்
மாறியேமலைகளிலே சித்தர்கோடி
மாருட்டஞ்செய்திடுவார் மருலவேண்டாந்
தேறியேபொதிகையிலே முன்னேவந்து
சித்தனென்றுபேர்வந்து முத்தரையும்வாங்கி
யேறியேமலைகளிமேல நடக்கலாகு
மித்தனைக்கும்வருவதுதா னருமைதானே. 74

சிலவேட்கை.   அருமையென்றசிவயோகம் வந்ததானு
லதிகமாஞ்சித்தருக்கு ரூபங்கேளு
பெருமையென்றசட்டையொன்று பிரம்பதொன்று
பேரானபடிகமணி குண்டலத்தினோடு
தருமையென்றவுப்பினுட சரந்தான்கையில்
சட்டையுண்டுகையிலாய வற்கமானல்
அருமையென்றவிபூதியுற் றளவுமாகி
யப்பனையோகதண்டு நம்முதரைகாணே. 75

அகத்தியர்வேடம்—மூலகுருவேடம்

நம்முடையமுதரை னிடைகாஷாயம்
நாதனுட.மூதரைதான் சிரசிலாகும்
தம்முடையவற்கத்திற் கடிகலிங்கந்
தருவானகமண்டலமுந் தரிப்பார்பாரு
அம்முடையதீட்சைவிதி யோகமார்க்க
மானந்தமூலகுரு வேடம்பாரு
கும்மென்றமேருவுக்குத் தெற்கேகேளு
கோடானகோடிசித்தர் கூடினாரே. 76

சித்தர்களிடம்-உருவு.

மேரு—நாலுதிக்கிலுள்ளசித்தர்ரூபம்

கூடினார்மேற்கிலுள்ள சித்தர்கோடி
கூர்ப்பானவயதிருபத் திருநூறப்பா
தேடினல்வளாத்திமுழம் நாற்பதாகுஞ்
சித்திக்குமேருவுக்கு வடக்கேகேளு
நாடினல்வளர்த்தியது நானூறாகும்
நலமானமூன்றுதிசை சித்தருக்கு
கூடினார்கிழக்கதிலே வுரைக்கக்கேளு
வுத்தமனேவளர்த்தியது நானூறெண்ணே. 77
நூறுகும்வயததுதான் முன்னிரட்டி
நூதனமாயிருப்பார்கள் கோடாகோடி
பேருகுந்தெற்கிலுள்ள சிததரெல்லாம்
பெருமைமெத்தப் பெருமைமெத்தப்பேசபோகா
ஆறுகும்நாலுதிசை சித்தருக்கும்
அடையாளமென்னுடைய காஷாயமாகும்
வீறுருஞ்சித்தருக்கு மருத்துந்தான்மெத்த
மெஞ்ஞானிசொரூபமடா விரைந்துபாரே. 78

பூசைவிதி-பிராணாயம்.

விரைந்துகற்பமுண்ணயிலே முடிவளர்க்கவேண்டாம்
விடிவேருபல்விளக்கி நாக்குதேய்த்து
திரைந்துவரும்வழலைசுத்தி மூன்றுஞ்செய்து
திருநீற்றையுற்றளமா யணிந்துகொண்டு
பரந்தஅங்கன்னியாசம் கர்னியாசம்
புரிவானசடங்கமது பிராணயந்தான்

உரந்துவருங்காயரிதற் பணமுமோமம்
உருவேற்றமட்டகர்மஞ்சிவபூசையாமே. 79

புத்தி. பூசையிலேவைத்தெடுத்துக் கற்பமுண்ணு
புகழாகச்சித்திக்கும் பேறுண்டாகும்
ஆசையிலேபேரின்ப மடுத்தாயாணு
லற்பமனதின்மாய்கை நீக்கிப்போடு
வேசியைப்போலாசைகொண்டா லெல்லாம்போச்சு
வேதாந்தம்நீயென்று லொருமனதாய்நில்லு
காசில்லையென்றுசொல்லி விட்டிடாதே
கற்பமுண்டால்வாதசித்தி கைக்குள்ளாமே. 80

சுத்திமார்க்கம்.

கைக்குள்ளாய்வாதசித்தி வருகவென்றால்
கருவைசொல்லுகிறேன் கனிந்துகேளு
வெய்க்குள்ளாயைம்பதுக்குள் சொன்னேமுப்பூ
வெளியாகசொல்லிவிட்டேன் சுத்தியில்லை
முக்கியமாய்சுத்திதனைச் சொல்லக்கேளு
முப்பத்திரண்டென்று கொங்கணர்தான்சொன்னார்
தெர்க்கிலேசொல்கிறேன் நீகேளுகேளு
சுத்திடசுப்பிரத்தைச் சுருக்கித்தானே. 81

முப்பூசுத்தி.

சுருக்கியேசொல்லுகிறேன் முப்பூவப்பா
தூக்குவகையொன்று பலமொன்றாகச்
செருக்கியேபனிவிளைந்த நீரைவாங்கித்
தெளித்துநீவைத்திடுவாய் வெவ்வேறாக
நெருக்கியேவெய்யிலிலே காயக்காய
நேராகவொன்றுக்குப் பத்துநாள்தான்
தருக்கியேவகையொன்றுசலம் படிதானென்று
தாக்கியேவெய்யிலிலே காய்ந்தபின்னே. 82

காய்ந்ததின்மேலின்னமொரு சுத்திகேளு
காசினியில்மூரியினால் முன்பாற்காச்சு
வாய்ந்தபின்புதேசியின்னீர் தன்னில்முன்போல்
வளமானசாரநீர்தன்னில்முன்போல்
காய்ந்தபின்புமுப்பூவு மொன்றாய்ச்சேர்த்து
யிதமானகிளிஞ்சிநீர் படிதான்வாங்கி
பாய்ந்திடவேபத்துமுறை தெளித்துநீயும்
டரிவாகவற்றவற்றத் தெளியக்காச்சே. 83

வெடியுப்புச்செய்நீர்.

காச்சியபின் இன்னமொரு கருவைக்கேளு
கனமானவெடியுப்புப் புளியுங்கூட்டி
வாச்சுதேயிடித்துநன்றாய்த் தீயைமூட்டு
வளமாகநீற்றியிதைச் சுண்ணம்பாக்கிப்
பாச்சுவாய்நாழியொன்று சாரந்தானும்

பரிவாகப்பொடித்துநன்றாய்ப்பனியில்வைக்க
ஆச்சியாஞ்செய்நீரா மந்நீர்தன்னை
அரைப்படி தான்வாங்கிவைத்து அறைபெக்கேளே 84

மூப்பூச்சுண்ணம்.

கேளப்பாவீரமொடு பூரஞ்சீனங்
கெடியானவுரமுடனே குருவண்டுநாபி
சூளப்பாவகையொன்று கழஞ்சியொன்று
கூட்டியேபொடித்தந்த நீரில்ப்போட்டு
நாளப்பாயிருந்துடனே சிவந்துபோகும்
நலமானசெயநீரில் போட்டுகாச்சு
தேளப்பாகொட்டியதோர் சுண்ணமாச்சு
திடமாகயிடைக்கிடைதான் சூடன்சேரே. 85

சூடச்சுண்ணம். சூடனுர்குகேர்பாதி வீரங்கூட்ட
சுகமானபுழுகதிலே கழஞ்சிகூட்டி
தேடுகின்றவெடியுப்பு நீராலாட்டி
சிறப்பாகவில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
நாடவேகாய்ந்தபின் வோட்டில்வைத்துமூடு
நலமாகச்சந்துவாய் சீலைசெய்து
போடவேமுழப்புடத்திற் சுண்ணமாகும்
போகத்திலேசொல்லுகின்றேன் புகழ்ந்துபாரே. 86

துரிசிச்சுண்ணம்.

புகழானசுண்ணத்தில் மஞ்சாடிவாங்கி
பூசுவாய்துரிசிக்கு வாய்நீராலே
சுகமானவெய்யிலிலே காயவைத்துச்
சொல்லுகிறேன் பூநீற்றில் சீலைசுற்றி
பகமானவோட்டில்வைத்து வோடுமூடி
யப்பனேசந்துவாய் சீலைசெய்து
முகமானமூன்றெருவில் புடத்தைப்போடு
முக்கியமாய்நீறும்பின் னெடுத்துக்கொள்ளே 87

தாளகச்சுண்ணம்.

எடுத்ததொருதுரிசிநீர் வேகமெத்த
வென்சொல்வேனிரத்தைத் கண்ணிக்கொல்லும்
அடுத்ததொருதுருசிநீர் வீரங்கூட்டி
அழகானதாளகத்தி லப்பிப்போடத்
தொடுத்ததொருபுடத்தினிலே வெளுத்துநீறுஞ்
சுகமானவுபசரங்க ளீயமாகும்
கொடுத்திடவேபத்தரையுந் தப்பாதப்பா
கோடானகோடிகவ ராடும்பாரே. 88

நூலின்பெருமை.

ஆடியதோர்மூப்பூவின் கருவையெல்லா
மறைப்பற்றுச்சொல்லிவிட்டே னைய வேண்டாம்
தேடியதோர்கருக்களெல்லா வெளியாய்ப்போக்க

செகத்திலேகிட்டுகிலோ சித்தராச்சு
மூடியமேதோர்கருவெல்லாந் துறந்தேனென்று
மோசமென்றிந்நூலையொளித்திட்டார்கள்
நாடியேநானெடுத்துப்பாவநாச
நற்றீர்த்தக்கரைதனிமேல வைத்திட்டேனே. 89

நூல்வந்தவழி. வைத்திட்டநூலெடுத்தா னொருவேளாளன்
வந்துதடாயிப்படித்தா னுலகத்துள்ளே
வைதிட்டமானபல னிந்தநூல்தான்
கசடருக்கும்பசுகளுக்குக் காணாதோடும்
பொய்த்திட்டசாத்திரங்க ளெல்லாமெய்தான்
போக்கறியவிந்நூலைப் பேணிப்பாரு
யெய்திட்டகருவெல்லாந் தோயுந்தோயு
மீசுரனுந்தேவியுந்தா னிறைஞ்சுவாரே. 90

சவுக்காரவைப்பு.

இறைஞ்சுவார்சவுக்கார ஸவப்பக்கேளாய்
யியலானஉவருப்பு அமரியுப்பு
மறைவனகல்லுப்பு வெடியுப்போடு
மருவியதோர்கல்லாணைக் கிளிஞ்சிச்சுண்ணம்
நிறமான சூதனொடு பாறையுப்பு
நேராகச்சட்டமுனி கொரங்கணர்தான்சொன்னர்
குறையாமலம்முறைக்கு வைத்துகொண்டு
கூசாமல்சட்டமுனி சொன்னமார்க்கம். 91
சொன்னபடி யெண்ணை தனைக் கழற்றிப்போடு
சூட்சுமாய்க்கடுங்காரமேற்றியேதான்
நன்னயமாய்கல்லுப்பைப் கட்டிக்கொண்டு
நலமானவித்தையெல்லா மாடிப்பாரு
பொன்னதிலையுண்டாகுங் குளிகைகட்டி
பொதிகைதனில் வந்தென்னைக்கண்டுசேவி
யின்னமொருசேதியுண்டு சொல்லக்கேளு
யிதமானலறுசுவையுங் கழற்றுவாயே. 92

சுந்தரானந்தர்முறை-கற்பம்.

கழற்றுவாய்சுந்தரன்றந் நூலைப்பார்த்துக்
கடுக்காயைக்கொண்டுவிடு வருஷமொன்று
தளத்துடனேமிளகுதன்னைக் கொண்டாயானல்
சடத்திலுள்ளநொயெல்லாந் தானேபோச்சு
சுற்றகின்றநூல்களெல்லாஞ் சுருக்கிக்சொல்வேன்
றடியானவல்லாரைக் கற்பத்தேதான்
யிளைத்துபோகாமல் வருடங்கொண்டா
லிருந்துமடாயிருநூறுண் டிருந்துகாணே. 93

குளிகைசெய்கை.

ஆண்டிருக்கச்செய்துகொண்டு வயக்காந்தத்தை
யப்பனேகொண்டுவிடுவருடமொன்று

பூண்டிருக்கும்பிதகுகொள்ளு கற்பமெல்லாம்
புகழாகமுப்பூவை முடித்துக்கொண்டு
என்றதொருவேதைதனைக் கண்டுகொண்டு
யிதரமென்றஆனைதனைக்குளிகைசெய்து
மூன்றதொருகுளிகைக்குச் சாரனைதான்றீர்க்கு
முன்பாகத்தாங்கமொடு சூதங்கூட்டே. 94

இரசச்செந்தூரம்

கூட்டியேகெந்திதனைக் குப்பிக்கேற்றி
குலாவியேசெந்தூரம் செய்துக்கொண்டு
நாட்டியேவருடமென்று கொண்டாயானால்
நமனில்லைகோடிவரை யிருத்தும்பாரு
பூட்டியேவாசிதன்னைக் கூட்டிக்கொண்டு
புதுமையுள்ளமலைமேலே யேறியேதான்
ஆட்டியேமலையினுள்ள கற்பங்கொள்ளு
அதிகமாய்ரிஷிகளைநீ தெரிசித்தேதான். 95

சித்தரைக்காணதியானம்-அடுக்கும்வகை.

தெரிசிக்கத்தியானமொன்று சொல்லக்கேளு
சிவாயநமஓம்கிலீம்என்றசேவி
வரிசிக்குஞ்சித்தரெல்லாம் வெளியிற்கானு
மகத்தானசித்தரப்பா வணங்கிநில்லு
பரிசிருக்குப்படியவரைக் கண்டாயானால்
பணிந்திடுவாய்பாதத்திற் சிரசுதட்ட
கிரிசிக்கும்ஆர்நூலில் சார்ந்தாயென்று
கேட்கிலகத்திரூரர்தன் கிருபையென்னே. 96

சித்தர்மருத்துவமளித்தல்.

என்னுடையபேர்சொல்லில் கூட்டிக்கொண்டு
யிசையானபொதிகையிலே யேறுவார்பார்
உன்னுடையதிறங்கண்ட போதுதானே
யுறுதியுள்ளசித்தனென்று பேருமீய்வேன்
மின்னுடையவொளிகாட்டி யறுதலமுங்காட்டி
மெஞ்ஞானவீடுபெர நிலையுங்காட்டி
பன்னுடையசிதம்பரமு மேருபூசைப்
பாலிப்போமஷ்டாஙகம் பரிந்துகாமேண. 97

யோகிகளுக்கிருப்பிடவிசேடதலம்.

பரிவானயோகிக்குத் தலத்தைக்கேளாய்
பகருவேன்காசிவரை கன்னிமட்டுங்
தெரிவானமலைசார்பு மெத்தநன்று
தேசத்தில்நாடதிகஞ் சோலதேசம்
அரிதானபாண்டியிலே வைகைநாடு
அடுத்ததொருகள்ளர்பத்து அழகர்கோவில்
உரிதானதிண்டுக்கல் காலையர்கோவி
லுறவானமதுரையொடு குன்றூருமே. 98

ஆறானதாம்பிரவேணி கரைப்போக்கெல்லா
மாமடாவெகுசித்தி பொதிகைசார்பு
கூறானசிதம்பரமுங் காவேரிபோக்குங்
கொள்ளுகிறகற்பமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
நூறானகன்னியிலே குமரிநின்றாள்
நற்பனமாய்வாலையடா அவள்தானப்பா
பேருக்குநான்சொன்ன கலங்களுக்குப்
பேதமில்லைப்பேதமுண்டு பேசுகிறேனே. 99

பேதபூமி. பேசுவதுசமுத்திரத்துக் கப்பாற்பத்துப்
போனகடிகையது மேற்கேசென்று
வீசுறதோர்கற்பங்க ளுண்ணவேணும்
மெஞ்ஞானிகளெங்குமரம் வேகாநதிக்கும்
ஆசுறதோர்த்தமதிகம் நிலமதிகம்பாரு
அப்பனே குளிர்ந்ததவமாகுமாகுங்
கூசுறதோரென்னவென்றால் ராசநீதங்
குவலயத்தில்மனுநீதங் கொள்கைபாரே. 100

புத்தி.

பாரப்பாசமாதியிலே யிருக்கும்போதும்
பலபலவாந்தொருமுறைகள் செய்யும்போதும்
நேரப்பாபலகூட்டங்கூடலாகா
நெறிகெட்டசீடர்களைச்சேர்க்கலாகா
ஆரப்பாதனியேதா னிருந்துகொண்டு
அளவறந்தவித்தையெல்லா மாடுமாடுஞ்
சீரப்பாதேகசித்தியோகசித்தி
செயமானமலைகளிலே சேர்ந்துகொள்ளே. 101

பூமிநாதம்விலைபூமி.

கொள்ளென்றகுமரிக்கு மேற்கேகேளாய்
கூறுவேன்பதிங்காதங் குணமாம்பூமி
வில்லென்றபூமிதனிற்பூமிநாதம்
விரைந்தெடுக்குந்தலங்களையான் விரித்துசொல்வேன்
யுள்ளென்றகாசிக்குந் தெற்கேபத்து
வுறவானகடிகைக்குட்பூமியொன்று
யெள்ளென்றபூமிக்குங் கிழக்கேதானு
மிருபதுநாழிகைக்குள்ளே தலமொன்றுண்டே. 102

முண்டப்பாமுன்சொன்ன தலத்துக்கப்பால்
யோசனைதானென்றுசொன்னால் தலமொன்றுண்டு
நன்றப்பாவதின்பிறகு மேற்கேசென்றால்
நலமானகடிகைபத்து மலைச்சார்புக்குள்
சென்றப்பாபார்த்தாக்கால் தலமொன்றுண்டு
சித்தருநடமாட்டஞ் சொல்லல்போகா
இன்றப்பாசொல்லுகிறேன் விலாடப்புரந்தனிற்
வெகுவீதியொருதலந்தான் விசாலமெத்தவாமே 103

தலவிசேடமகத்துவம். மெத்தவடாடில்லிக்குமேற்கதாக
விருதானதலங்களுண்டுமேவிப்பாரு
சித்திரப்பாகஞ்சமலைச்சித்தர்வாழ்க்கை
திரண்டதொருமலையண்டுவதற்குளப்பா
வுத்தமமாங்குருநாட்டில் ஞாலந்தானென்று
வுயர்ந்தமலையடிதானே சித்தருக்கு
வெற்றியுள்ளகன்னடியர்தேசந்தன்னில்
மேலானவயிந்தநகர்தலந்தானென்றே. 104
தலமான ஆற்காட்டின்தெற்கேபத்து
சாந்தக்காலங்கனே றலமொன்றுண்டு
பெருமானகாவேரிபூமிதன்னில்
பெருத்ததொருதலமொன்றுசீரங்கத்தில்
நிலமானகோகாணத்துக்கப்பாலேத ன்
நெடுந்தூரஞ்சென்றுக்கால்தலமொன்றுண்டு
குலமான திண்டுக்கல் தேசந்தன்னில்
குணமானதலமொன்றுகூர்ந்துபாரே. 105
கூர்ந்துபார்கள்ளருடதேசந்தன்னில்
குணமான தலமொன்றுவள்ள லூரில்
சேர்ந்துபார்மதுரைக்குத்தெற்கதாகத்
திறமானகடிகைபத்துக்கப்பாலொன்று
ஏர்ந்துபாரதுக்கப்பால்கடிகையைந்து
செல்கையிலேதலமொன்றுயிருக்கும்பாரு
தீர்ந்துபார்மதுரைக்குக்கிழக்கேயப்பா
சேர்ந்துபத்துக்காதத்துக்கப்பாற்செல்லே. 106
செல்லவேவளையல்செய்யும்பேர்களுண்டு
செயலானதலமதிகஞ்சேர்ந்துபாரு
மெல்லவேயதின்கிழக்குமலவர்நாட்டில்
வெகுதலங்களுண்டுசமுத்திரம்வரைக்கும்
நல்லதொருகல்லுப்புகடலி லுண்டு
நலமானசமுத்திரத்தின் ஸ்ரீராமர்பிரதிஷ்டை
வல்லதொருநாட்டுக்குள் தலமொன்றுண்டு
மைந்தனே தாம்பிரவேணிவளமைகேளே. 107

ஆற்றின்கரைபூமிவளமை.

வளமையாமாற்றினிடகரைபோக்கெல்லாம்
வாகானபாலாறுதலங்களுண்டு
இளமையாமதின்தெற்குக்குமரிவரைகேளாய்
ஏழுதலமுண்டப்பாவதற்குமப்பால்
பழமையாங்குறவருடதேசந்தன்னிற்
பதிவானதலமுண்டுகிட்டக்கிட்ட
உள்ளமையாந்தலங்கள்ரொம்பயீதல்லாமல்
உறைப்பானபூவெல்லா மூற்றுப்பாரே. 108

சலாத்து-பொன்னப்பிரகம்-வெள்ளயப்பிரசபூமி.

பாரப்பாசலாசத்துவிளையும்பூமி
பரிவானகுமரிக்குங்கிழக்கதாக
நேரப்பாகாதமதுபத்துச்சென்றால்
நிலத்திலேவெட்டியேயெடுப்பார்பாரு
சீரப்பாபொன்னென்றவப்பிரகந்தான்
தென்காசிக்கடுத்ததிலே தலந்தானென்று
வோப்பாவெள்ளையென்றவப்பிரகந்தான்
ரிதிசதுரகிரிக்கடுக்கவிளையும்பாரே. 109

பொன்னிமிளை-மூவிலைகுருந்து-சோதிவிருட்சம்-வெண்சாமரை

விளையுமடாகிழக்காக்காதமூன்றில்
வெகுவிதமாம்பொன்னிமிளைவிளையுபூமி
தளையுமடாபொதிகைமலைச்சார்புதன்னில்
தாம்பிரவேணக்கரையிலருவியாற்றில்
முளையுமடாவதனடுத்ததெற்கேகாத
மூவிலையாங்குருந்துதான்யாமுண்டாகுந்
தளையுமாவதினடுக்கச்சோதிவிருட்சந்
தன்னோடுவெண்சாரைதானுமுண்டே. 110

உண்டடாபச்சையாறதனிலப்பா
யுத்தகம்பிவாசமலையுயர்த்திமெத்த
நன்றடாவதினுடைய கரையிலோதன்
நாலாறுமரம்நிற்கும் வெண்ணுவலப்பா
கொண்டடாவம்மலையில் சித்தர்கூட்டங்
குறையாதுவொருநூற்றுப்பத்துப்பேர்கள்
கண்டடாவம்மலையில்விருட்சமூலி
கனமடாசித்தரால்காணொணாதே. 111

நீலக்கொடிவேலி-சங்கிலிசித்தர்வாசம்.

காண்போர்களம்மலையிற்கிணறொன்றுண்டு
கருநீலக்கொடிவேலிக்கரையிலுண்டு
வீண்பேர்கள்போனக்கால்காணாதப்பா
விருதுபெற்றசித்தர்கடான்போகவேணுந்
தாண்பாமையேந்திரமாமலையிலேதான்
சங்கிலிச்சித்தருண்டுகொங்கணர்தன்பிள்ளை
ஊன்பேர்களபோனக்காலேறப்போகா
யுறப்பானகெவுனிக்குயேறலாமே. 112

வெண்சாமரைவாழுமிடம்-வெண்சாமரையைக்காணுமிடம்

ஆகுமேதாடகைதன்சுனைதானென்று
அதில்வாழும்வெண்சாமரையஞ்சாறுண்டு
போகுமேயக்சாரைமயேந்திரமலையெல்லாம்
போக்குவரத்தாயிருக்கும் பூண்பார்சித்தர்
குமேயம்மலையிலேறிச்சென்று
ஏலியல்பானசுனையருகில்மண்டலந்தானென்று

வாகுமேதானிருக்கும்போதுதன்னில்
வகுத்ததிலேகாணலாஞ்சாரைதன்னை 113

சாரைபிடிக்குமுறை-வைண்சாரையருந்தல்.

தன்னையேகண்டவுடன்ரம்பித்தேதான்
சார்வானநடுமையம்பிடித்தாயானால்
பின்னையேபிடித்தவிடங்கையிலிருக்கப்
போரகவிருதுண்டாய்பொங்கிப்போகும்
மின்னையேகையிலிருக்குமதனைத்தின்று
லிருபதுனுயிரவருடமிகுத்தும்பாரு
பொன்னையேதேடாதேகற்பந்தேடு
பொருள்காணப்புருவமையம்நோக்கிபூணே 114

சதுரகிரிமகத்துவம்-பொன்மலைமகத்துவம்.

பூணப்பாமயேந்திரத்திலேறித்தெற்கே
போக்கானல்நாழிகைதான்பொன்மலைதானுண்டு
ஆணப்பாலதனிலொருகுகையுமுண்டு
வதிலிருப்பாராயிரம்பேரதிகசித்தர்
காணப்பா அவர்களைத்தான்கண்டாயானல்
கனமதுகேட்டதெல்லாங்கையிலீய்வார்
நாணப்பாகெவுனமென்றகுளிகையீய்வார்
நலமானகற்பமதுநகுல்வாரே 115

தாடகைசுனைமகத்துவம்.

நல்குவாரம்மலையினுதகமுண்டு
நல்மானதயிதமுண்டுபாஷாணமுண்டு
செல்குவார்மூலிகைதான்கோடியுண்டு
திரவியங்கள்கிடாரத்திலிருப்பதுண்டு
புல்குவார்தாடகையிற்கிழக்குராவில்
புதுமையென்றுசொல்லுகிறேன் பிழைக்கும்பேர்க்கு
வொல்குவாரடையாளமுறைற்கேளு
வோராளுக்குயாவொருகையில்துரட்டிதானே. 116

தயிலமிருப்பிடம்-தயிலவெடுக்கும்விபரம்.

கையிலொருதுறட்டிதனைக்கண்டாயானல்
காணப்பாவதினருகேகல்விற்பூண்டு
சியலொடுசித்திரையும்மநாளிற்றான்
சென்றக்கால்தயிலமதுசிவந்துபாயும்
நய ாகவதினடுக்கக்கற்குழிதானென்று
நலமாகவதிற்றயிலஞ்சென்றுபாயும்
மயமாகுந்தயிலஞ்சித்தாகொடுப்போமுன்னே
மைநதனைகாத்திருந்தெடுத்துகொள்ளே. 117

தயிலம்வைக்கபாத்திரம்-தயிலவுதகதயிலமகத்துவம்.

கொள்ளுவதுபேச்சுரையின் குறிக்கைதன்னில்
கொள்ளமட்டுமடைத்தனைக்கொண்டுபோய்நீ
விள்ளுகிறேன்காசிடைதானுள்ளேகொள்ளு

மேன்மையாமண்டலத்தில்சரவுபோச்சு
தள்ளுவதுசட்டையதுபெல்லாந்தள்ளுஞ்
சயிலவுதகமென்றதயிலமப்பா
எள்ளவுமிரும்பிலேதடவிப்போட
யேமமென்றவித்தையதுகைக்குள்ளாச்சே 118

மயேந்திரமலைவளப்பம்நெல்லியிடம்-வாலரசமிருக்குமிடம்.

உள்ளானமயேந்திரமாமலைக்குத்தாழ
ஒருபிறமாம்வடபக்கந்தன்னிலேதான்
கல்லானகல்லிலேகுகைதானுண்டு
கருநெல்லியதனிலேயொருமரந்தானுண்டு
தள்ளாதகுகைதனிலேகற்பாணிநாலு
தயிலமுண்டுவுதகமுண்டுதனந்தானுண்டு
விள்ளாதவாலரசமொன்றதாகும்
மேலாணபரிசனமாம்வேதையாமே. 119

நம்பிமலைவளம்-சோதிவிருட்சம்-செங்கற்றாழை.

ஆமென்றநம்பிமலைவடசார்புதன்னி
லதிகமாஞ்சோதியது ஆல்போல்நிற்கும்
வாமென்றவதினருகேசெங்கற்றாழை
வரிசையாய்நிற்குமடாயிரத்தவர்ணம்
போமென்றகாயசித்திக்கேசுதகற்பம்
புதுமையின்னஞ்சொல்லுகிறேன்பூண்டுகேளு
தாமென்றபொகைக்குக்கிழக்குசார்பில்
தாண்டியொருநாழிகைதான்மலையிற்சென்றால். 120

சிவத்தவிலைகள்ளி-சென்திராய-சுணங்கன்மூலி.

சென்றிடவேயவ்விடத்தில்சுனைதானென்று
சிவந்தவொருஇலைகள்ளியெனந்திராயும்
கன்றிடவேயுண்டாகுஞ்சுணங்கன்மூலி
காயசித்திக்கேத்தகற்பம்கனக்கவுண்டு
பண்டுடையகற்பத்தைக்கண்டபேர்க்குப்
பரிவானகாயசித்திகெவுனசித்தி
யென்றுமேவாதசித்தியெய்துமெய்து
மிறைவனைப்போலொநாளுமிருந்துபாரே. 121

நறைதிறைமாறத்தயிலம்.

இருந்துகின்றதயிலமென்றுஇயம்பக்கேளாய்
இயலானகடுக்காய்வோத்தயிலம்நாழி
வருந்துகின்றநெல்லிக்காய்த்தயிலம்நாழி
வளமானதாணிக்காய்த்தயிலம்நாழி
திருத்துகின்றகருந்துவரைநாழி
சேங்கோட்டைவித்தினுடகயிலநாழி
பொருந்துகின்றயமுஞ்சிவிரைதயிலம்நாழி
புகழானவேம்பின்றோல்தயிலம்நாழி 122
நாழியென்றசிவன்வேம்புத்தயிலம்நாழி

மாநலன்காரெள்ளுத்தயிலம்நாழி
வாழியென்றவா ளுவைத்தயிலம்நாழி
வளமானவகையெல்லாந்தயிலம்வாங்கி
தாழியென்றபீங்கானும்பாண்டத்துள்ளே
சாதகமாய்விட்டுமொருசேதிகேளு
காழியென்றதயிலமதிலோகங்காந்தங்
கருதியதோர்செத்தூரங் கலந்துகொள்ளே. 123

மலையேறபக்குவம்-தயிலத்துக்குப்பத்தியம்.

கலந்ததனைநெல்லுக்குள் மண்டலந்தான்வைத்து
கணமதியைப்பூசித்துக்காசிடைதான்கொள்ளு
மலந்ததொருமண்டலந்தான்கொண்டாயானால்
வளர்கின்றநரைமாறிவண்டுபோலாம்
நலந்திகழுந்தேகமதுசிவந்துகாணும்
நாட்டுக்குளதிகமிதுநாட்டிப்பாரு
பலந்தருங்காணித்தயிலஞ் செய்துகொண்டு
பாரிக்குமலைமேலே யெறுயேரே. 124

ஏறுவதுயெப்படிதா னென்றாயானே
விடும்பென்றஆணுவமு முனிவுந்தீர்ந்து
கூறுகின்றகொலைகளவுங் காமப்பொய்யும்
கொடுமையென்றபாவங்கள் தன்னைத்தீர்ந்து
மாறுகின்றமனந்துரந்துநிராசையாகி
வளமாகப்பச்சரிசிபொங்கியேதான்
தேறலதுபால்கூட்குச்சிறுபயறுக்கூட்டிச்
செயமாகவோர்வேளையமுதுகொள்ளே 125

வாசிகுறி. கொள்ளயிலேயிடைகலையில்வாசிபாரு
கூசரமல்நெட்டோடேயேறியேறு
தள்ளையென்றவாத்தாளைநித்தம்பூசி
சாயுச்சியபதத்தைநித்தம்சார்ந்துநில்லு
வள்ளையிலேசிதுவெல்லாமகிழ்ந்துபாரு
மகத்தானபூரணமுமனதிற்றோன்றல்
பிள்ளையிலேஉங்களைப்போல்பிள்ளையுண்டோ
பேய்மங்காளலையா தேபிலத்துக்கோவே. 126

பசுபதிபாசம்-புரியட்டம்.

கோவென்றபசுவொன்றபதிதானென்று
கூறுகெட்டபாசமொன்றுமூன்றுங்கூட்டித்
தேவனென்றபிறப்புக்கு இடமுண்டாச்சு
சித்தனென்றுலிதைத்தள்ளிசிவயோகஞ்சேரு
ஆவென்றவகையில்லையென்றுசொல்லி
யலையாதேயிந்நூலிலடுத்தசித்தி
பூவென்றஆயிரத்தெண்மலரப்பூவைத்தான்
போத்தியேதீமூட்டப்புரியட்டம்போமே. 127

பசியாதிருக்க. போமென்றபுரியட்டமெட்டினலப்பா

போகாமலடங்கினல்பிறவிபோச்சு
சாவென்றசொல்லேதுலபிதானேது
சாயுச்சியமானதொருஞானவானே
யாவமன்றவமுதமதுவுண்டாயானு
லப்பனேபசிபோச்சுச்சித்தியாச்சு
நாமென்றவாணவமுமப்போபோச்சு
நலமானசிவசித்தன்ஞானியாமே. 128

தேகவாசனே.

ஞானியென்றுவொருகலேயில்காய்த்ததோசொல்
நரசென்மங்கோடியிலேயொருவனப்பா
யோனிவாய்பட்டசடமாகையாலே
யுத்தமனேகாயசித்தியாகவேணும்
ஊனென்றதேகமதுகற்பதேக
முத்தமனேகயிலாயதேகமானல்
மானிலத்தின்மனிதனல்லதேவனுச்சு
மைந்தனேயற்பமடாமனிதர்வாழ்வே. 129

பூரீற்றுக்குரு.

வாழுவேயின்னமொருவரிசைகேளு
வளமானபூரீற்றைவாரிக்கொண்டு
தாளவேசாறுவார்த்தழைகளெல்லாஞ்
சாதகமாய்ப்போட்டிடவேதண்ணீராகுஞ்
சூழவேகாரத்தைச்சிறுநீருப்பில்
தோய்த்திடவேகாரமதுசுண்ணமாகும்
கூறவேசாறுகளில்போட்டுச்சற்றே. 130

பாஷாணக்கட்டு.

சத்தானசாறுவகைசொல்லக்கேளு
சம்பீரச்சாறுதான்படிதானென்று
வித்தானமுன்சொன்னகுருவகைதானென்று
விளங்கவேவகையொன்றுவராகனென்று
முத்தாகப்போட்டதனேக்கலக்கிவைத்தால்
முறிந்துமேயொருநாளில்தண்ணீராகும்
பத்தானதெளிவதனேயிறுத்துக்கொண்டு
பாஷாணங்கழஞ்சுக்குச் சுறுக்குப்போடே. 131

அயமணி.

போட்டிடவேபாஷாணங்கட்டிப்போகும்
புகழானசெம்பிலிடவெள்ளியாகும்
ஆட்டிடவேயரைப்பொடியில்விட்டரைத்து
அளவாகவுணங்கிடவேமணியுமாகும்
நீட்டியதோர்தங்கமதிற்சேர்த்துருக்கி
நிசமாகவெள்ளிசெம்பிநீய்ந்தாயானல்
நாட்டிடவேயாறேழுவரைக்குங்காணும்
நலமான இரும்பிலிடவேகைதானே. 132

பிரம்பிரவேதை.

இரும்பைவிட்டுச்செம்பதனைச்சொல்லக்கேளு
 எழுத்தாணிபச்சிலையின்சாறுநாழி
முருங்கையுடபட்டைச்சார்நாழிகூட்டி
 முந்தினதோர்குருவகைக்குவராகன்போடு
அரும்பவேயறுபதுநாழிகைகடந்தா
 லதனுடையதெளிவதனையிறுத்துக்கொண்டு
துரும்பானசெம்பதனை யுருக்கிச்சாய்த்தால்
 சுகமாகவீரஞ்சுதுய்யனுமே. 133

பாஷாணக்கட்டு.

துய்யானிலிடைக்கிடைதான்சேர்த்தாயானால்
 துய்யனுஞ்சொல்லரிதுசொல்லிவிட்டேன்
மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்சதிரக்கள்ளி
 விதமானபாலதனைக்கறந்துலந்து
அய்யாகேள்முன்குருவில்வராகன்போட்டு
 அறுபதுநாழிகையிருக்கத்தெளிந்துபோகும்
உய்யவேயொருகழஞ்சுவெள்ளையப்பா
 வுழக்குநீர்சுருக்குடுக்கக்கட்டிப்போமே. 134

நாகக்கட்டு. போகின்றபாஷாணந்தன்னைவாங்கி
 புக்கிடவேகஞ்சுக்குமஞ்சாடித்தான்
ஆகின்றநாகமதுகட்டிப்போகும்
 அந்த இடைதங்கத்தையதனிற்றூக்கி
ஏகின்றவெள்ளிசெம்பிலீய்ந்தாயானால்
 யேழரையாமிதன்பெருமையியம்பப்போமோ
வரகுடையவமுரியதுபடிதானென்று
 மைந்தனேமுன்குருவும்வராகனென்றே. 135

சூதகக்கட்டு.

ஒன்றுஉபோட்டதனை வைத்தாயானு
 லுத்தமனேகல்மசந்தானுரைந்துகாணும்
பன்றாகத்தெளிவிறித்துராத்திற்றூத்த
 பாலையாமரசமதுதானட்டைப்போலாம்
நன்றாகவதையெடுத்துக்கருவூமத்தை
 நலமானகாயதனிற்புடத்தைப்போடு
வென்றாகபோர்புடந்தான்கோழியாகும்
 விதமாகக்கட்டிப்போம்வெள்ளியாமே. 136

சூதச்செந்தூரம்.

வெள்ளியென்றசூதத்தைத்தின்றாயானால்
 வெள்ளையென்றநறைகளெல்லாம்வண்டுபோலாந்
தெள்ளியதோர்தங்கமிட்டுசெந்தியிட்டு
 செந்தூரஞ்செய்திடவேசொர்னமாகும்
வள்ளியதோராசவெள்ளிகெவுனமாகு
 மப்பனேசாரணையைத்தீர்ந்தபோது

உள்ளியென்றகாட்டுள்ளியிடித்துக்கொண்டு
வுத்தமனேமுன்குருவைப்போட்டிடாயே. 137

வெள்ளீயம்நீர்வாங்கல்.

போட்டதனைப்பிழிந்திடவேகண்ணீராகும்
புகழானமுன்குருவைப்பின்னுமிட்டு
ஆட்டிதனைவைத்துவைக்கத்தெளிவதாகும்
மத்தெளிவில்வெள்ளீய முருக்கிச்சாய்க்கப்
பூட்டிதனைப்பத்துமுறைசாயந்தாயானல்
புகழாகக்கட்டிப்போம் பூண்டுபாரு
நாட்டதனிற்றசங்கட்டுஞ்சுருக்குபோட
நலமானகுளிகையதுகெவுனமானே. 138

லிங்கக்கட்டு.

ஆமப்பாமுன்குருவையிலைக்கள்ளிபாலில்
அப்பனேயிட்டுவைக்கத்தெளிந்துபோகும்
வேமப்பாவன்னீரில்சாதிலிங்கம்
விதமாகச்சுருக்கிட்டேகட்டிப்போகும்
காமப்பாவெள்ளியிலேவேயாகும்
நலமானதங்கத்திற்சேர்ந்துஆடும்
ஓமப்பாயிக்குருவையண்டத்துள்ளே
யுருக்கவேகைக்குக்கால்வராகன்போடே. 139

போட்டிதனைவெயிலில்வைக்கமெழுகுமாகும்
புகழானபாஷாணமெல்லாஞ்சாகும்
மீட்டிலமுள்ளலோகமெட்டில்வேதையாகும்
இதுபோலச்சுறுக்குள்ளபோக்கொன்றில்லை
நாட்டமுடன் இக்குருவைவைக்கவேண்டாம்
நலமானபச்சையடாபூனீர்ச்சுண்ணத்
தேட்டமுடனித்தொழிலைமுன்னேசெய்து
செயமானலோகத்திலிருந்துதேறே. 140

வினையகத்தில்

தேறுதற்குயின்னமொருகருவைக்கேளு
செப்பாதகருவையெல்லாஞ்செப்பினேன்கேள்
யேறுதற்குயலையொன்றுமில்லையப்பா
யிரைந்துநீபிறவாதேயிறவாதேநீ
கூறுவதுசத்தியமேபொய்யாகாது
கொலையொன்றுமாகாதுகொடுமைவாகா
வேறேதுறையேயில்லைவழலையாதி
வேதாந்தகுருவுக்குமனமதாமே. 141

தீக்ஷையிரண்டுக்குங்காலம்-சூரியன்தோத்தம்.

ஆமப்பாமனமுருகச்சித்தியாச்சு
அறிவுகொண்டுசிவயோகந்தடுத்துநோக்கித்
தாமப்பாசிவதீக்ஷைசத்திதீக்ஷை
சாதகமாசாலைசிவதாலைசித்தி

போமப்பாயிரண்டுக்கு மிடைகலைதான்சித்தி
போக்கோடேமவுனமுத்திப் பூண்டுநோக்க
வேமப்பாமூலத்தீ மேலேசாடு
மொருகோடி சூரியன்போ லுள்ளேகா ணும். 142

சிவத்தின்கூறு-சத்திகூறு.

காணுதற்குமவுனமுற்றுப் பாருபாரு
காசினியில்விசாரமெல்லாந் தள்ளுதள்ளு
வீணப்பாவிசாரமென்ன சமுசாரமென்ன
வெட்டவெளியொன் றுமில்லை சிவத்தின்கூறு
தோணுகின் றரூபமெல்லாஞ் சத்தியாகுஞ்
சுருதிமுடி விரண்டு மல்லா துண்டோ
ஆணுகின்றபஞ்சகர்த்தா ளெல்லாமாச்சு
வுறுதியிந்தக்கருவின்றி வேறேதாதே. 143

சடவாழ்க்கை.

ஓதுவது வேதமே யோதவேணும்
உலகத்தில்வேதமில்லா தொன் றுமில்லை
மாதுமக்களென் றுதா மெண்ணியெண்ணி
மாள்வதற்கும்பிறப்பதற்கும் வைத்தானீசன்
துதீவென் றதீயினிலே விழுந்தாயானல்
செடம்விழுந்துபோகுமடா ஞானமேது
தாதுவென் றசடமிருந்தால் ஞானவாய்க்குஞ்
சகலகலைத்தியானமெல்லாந்தருகும்பாரே. 144

நூலின்மகத்துவமுரைத்தது.

பார்ப்பதற்கு இந்நூலே பார்க்கவேணும்
பரிபூரணசூத்திரமாய்ப் பாடினேன்யான்
தீர்ப்பதற்குவினைகளெல்லாந் தீட்சைசொன்னேன்
செயமானகற்பமது தெளியச்சொன்னேன்
கூர்ப்புடனேவாதத்தின் விபரஞ்சொன்னேன்
குறைகளெல்லாந்தீர்த்துவிட்டேன் கூர்ந்துபாரு
சூர்ப்பானகியாசைகொண்டே யெல்லாம்போச்சு
சுருதியுள்ளகொடியனென்று லெல்லாமாச்சே. 145

லோகத்தோடொத்துவாழ்தல்.

ஆச்சிந்தலோகத்தி லிருக்கும்போது
அகடருடன்கூடாதே யாணவம்பேசாதே
நோக்கிந்தவுலகத்தில் நடக்கலாகா
நடந்தாலுமவுனத்தே தூங்குதூங்கு
காச்சந்தமவுனத்தைவிட்டாயானல்
கருதவிடான்கொல்லுமடா தியானம்போச்சு
மூச்சென்ற யோகமுதல்ஞானம்போச்சு
முறையோடேயிருக்கவென்றால் குகையைக்காரே. 146

சித்தரென்போர்நெறி.

காப்பதுதான்பூரணத்தைக் காக்கவேணும்
காரென்றுபுருவமையந் திருக்கவேணும்
தீர்ப்பதுதான்வாசனையைத் தீர்க்கவேணுஞ்
செகமெல்லாமொன்றுமில்லை யெண்ணவேணும்
ஆர்ப்பனத்துக்கழிவில்லா திருக்கவேணு
மப்பவல்லோசித்தனென்ற ஆண்மையாச்சு
நாற்பதுக்குள்கற்பமுண்ணக் கோடியாச்சு
நரைத்தாக்காள்நாளதிகஞ் சொல்லும்நன்றே. 147
[வருடமிலை.] நன்றாகநாளதிகஞ் சென்றாலென்ன
நாட்டிப்பார்வருடமொன்றில் சித்தியொன்று
மன்றான ஆண்டதுதான் பத்துக்குள்ளே
பரிவானகாயசித்தி யோகசித்தி
யுன்றானகெவுனசித்தி ஞானசித்தி
யுரப்பானசட்டைதள்ளிக் கரந்தியாகும்
ஒன்றானதேகமது வரூபமாகு
முத்தமனேகத்திநடு வோடும்பாரே. 148

சட்டைகழலுமார்க்கம்.

ஓடுகின்றதத்துவந்தான் தொண்ணூற்றாறு
மோர்கருவிக்கோர்சட்டை யுரிந்துதானால்
சாடுகின்றபிறவியெல்லாந் தள்ளிப்போச்சு
சாயுச்சியபதவியிலே சார்ந்துபோச்சு
பாடுகின்றவேதாந்தம் வெளியாய்போச்சு
பரிபூரணந்தானுச்சு பகலுமாச்சு
வேடுவன்றானெடுத்தபுழுத் தன்ரூபங்கொண்ட
விதமாச்சுமாய்கையெல்லாம் வெளியுமாச்சே. 149
ஆச்சப்பாவாதத்தின் கருவைக்கேளு
வப்பனேவாயிரத்தி னூறக்குள்ளே
பேச்சப்பாசகலகலை செய்தியெல்லாம்
பேசாதகருவையெல்லாம் பேசிவைத்தேன்
போச்சப்பாவேசிவைத்த கருவேதென்றால்
புகழாசைவுக்காரப்போக்குத்தாக்கு
மேச்சப்பாமுப்பூவின் தீட்சைமார்க்க
மியலானகடுங்காரச் செயநீர்போக்கே. 150

நூல்தொகைவிரிவுரைத்தல்.

போக்கானசுண்ணத்தின் கருவுஞ்சொன்னேன்
புகழானசெயநீரின் கல்லுஞ்சொல்லி
வாக்கானகளங்கோடு செந்தூரங்கள்
வகையானதிராவகமுஞ் சரக்கின்வைப்பும்
தாக்கானகருவொடு கருவுஞ்சொல்லி
சாதகமாங்கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்

தூக்கான இடைபாகப் பாசைபாகஞ்
சுறுக்காகுந்தேகமொடு தேகமெண்ணே. 151
எண்ணவேஞானமொடு மூலிகையின்கூறு
மியல்பானகையாக மெல்லாஞ்சொன்னேன்
வண்ணமாமெந்தெந்த நூல்களெல்லாம்
வாகானநிகண்டுமது மருவிப்பாரு
பொன்னானபொன்னதுபோ லிந்நூலுந்தான்
போக்கொன்றுந்தப்பாது மறைக்கவில்லை
நன்னயமாஞ்சாத்திரத்தில் மறைப்பேனென்று
நாட்டினேன்வெளியாக நாட்டினேனே. 152

கயவர் நிலைமை.

நாட்டிலேயிப்படிதான் வெட்டவெளியாக
நாட்டியுந்தானறியாட்ட லென்னசெய்வோம்
பாட்டிலேசொன்னதொன்றும் பலியாதென்றும்
பாவிகடானெடுத்துரைப்பார் பழமையெல்லாம்
வீட்டிலேயிருந்துகொண்டு வீண்வாய்ப்பேசும்
வெள்ளாட்டிபயல்களுக்கு சாத்திரமெய்யாமோ
தேட்டிலேசாத்திரத்தைத் தேடவேணுந்
திறவியிலேமனமிருக்கச்சித்தியாமே. 153

பூசையில்தாயைநினைதல்.

சித்திக்கவேணுமென்றால் சொல்லக்கேளு
செகச்சாலமாடுகிற தயைக்கேளு
புத்திக்குமவள்பதத்தைப் பூசைபண்ணு
போக்கொன்றுந்தப்பாது பொய்போகாது
முத்திக்கும்பூசைமுறை தன்னைக்கேளு
மூண்டதொருசமாதிக்கு ளகிரிவேணும்
பத்திக்குமூதண்ட லேகியந்தான்
பாங்கானலகிரியப்பா சட்டமாமே. 154

தாய்வாமீதல்.

சட்டமாங்கற்பத்துக் குறுதியாகுந்
தாயோடுதந்தைப் பிறிதியாகு
மிட்டமாம்வாமதத்தைக் கொண்டாயானா
லெடுத்ததொருவுரையெல்லாமிடறிப்போகுந்
தொட்டதொருபூசையிலே வாமம்வைத்து
சுகமாகப்பூசிக்கச்செலமதானால்
அட்டமாசித்தியது வாச்சுதப்பா
ஆத்தாளாமப்பனுக்கு மாச்சுதெண்ணே. 155

[விவேகதாட்சி] ஆச்சுதேயோகத்துக் கேணியாச்சு
வப்பனேகற்பத்துக் காகாபாகும்
வாச்சுதேயென்றுசொல்லி வாமங்கொண்டு
மதிமயங்கிவாய்புலம்பி மயங்கிப்போனால்
யேச்சுதேசாபமதுதீரவில்லை

யேமமென்றவித்தையது வெய்தவில்லை
காச்சுதேயறிவென்ற ஞானம்போச்சு
கசுமாலவாதியென்ற கழுதைதானே. 156

பச்சைப்பூரவைப்பு.

தானென்றகற்பூரஞ் சொல்லக்கேளு
சாதகமாய்பரங்கிவைப்புக் கிடையாதப்பா
யேனென்றசூடனது பலந்தானென்று
யியல்பானவெடியுப்புப் பலமுங்கால்தான்
சேனைறைவுவாப்பூவும் பலமதொன்னு
சோதிலேகளஞ்சியொன்று புழுகுசூட்டி
வானென்றஆவின்னெய்விட்டரைத்து
வைத்துநீகுப்பியிலே சீலைசெய்து. 157

செய்துமேவாலுகையில் தீயைமூட்டி
சுகமாகமுத்தீயு மூன்றுசாம
மெய்துமேதீயாற்றி யெடுத்தாயானு
லிளந்தேங்காய்போலவுந்தா னிருக்கும்பூரம்
கொய்த்தொருகுங்குமப்பூ வாசம்போலக்
குணமாகும்பச்சையென்ற பூரந்தானு
மெய்துமேயளப்பாகும் வாதத்துக்கு
மிதுவாதிகுருவாகு மிசைந்துபாரே. 158

[சவ்வீரவைப்பு] பாரப்பாயின்னமொருசேதிகேளு
பரிவானவீரத்தின்வைப்பைக்கேளு
நேரப்பாகடைதனிலே விற்கும்வீரம்
நேராகபலமொன்று யெடுத்துக்கொண்டு
சேரப்பாவதினேடு துரிசிசீனஞ்
செய்தவொருநவச்சார மன்னபேதி
யூரப்பாகறியுப்பு யுவருப்போடு
யுறவானவெடியுப்புப் பலமுங்காலே 159

காலாகஇதுவெல்லாம் பொடித்துக்கொண்டு
கருணைபெறவேணுமென்று குப்பிக்கேற்றி
நாலாகமுத்தீயுமாறுசாமம்
நலமாகவெரித்ததனை வாங்கிக்கொண்டு
பாலானதேங்காய்போ லிறுகிநிற்கும்
பண்பாகவுடைத்ததனை வைத்துக்கொண்டு
சேலாகமுன்போலேநிறுத்திக்கொண்டு
சேர்த்துநீபொடித்தெடுத்துக் குப்புக்கேற்றே. 160

வீரத்தின் மகத்துவம்

ஏற்றியேமுன்போலே எரித்துவாங்கு
இப்படியேமும்முறையி லிருக்கும்வீரந்
தேற்றியேயிவ்வீரஞ் சகலத்துக்குந்
திறமானகுருவடா வீரராசன்
நீற்றினமுருமுருக்கினங் கட்டினமுங்கோடி

நேரானசெந்தூரக் களங்குகோடி
வீற்றியேசெயநீருந் திராவகமுங்குருவும்
மேலானசாரணையும் வீரமாமே. 161

சித்தருக்குண்டான நாலுவித்தைவிபரம்

வீரமாஞ்சித்தருக்குச் சொல்லக்கேளாய்
வித்தையிலே நாலுவித்தை மேலாம்வித்தை
வாரமாம்வாதமொடு வசியமாற்றம்
வளமான அஞ்சனமும் வரவும்வேணும்
வீரமாமிதுநாலு மில்லாவிட்டா
லலைவாகுஞ்சித்தருக்கு ளடுக்கமாட்டார்
பாரமாம்வாதமொடு வசியஞ்சொன்னேம்
பார்ப்போற்குஅஞ்சணமு மாற்றம்பாரே 162

[மாத்தமை] மாற்றமென்றவித்தைக்கி வகையைக்கேளு
வால்நீண்டகருங்குருவி யில்லாவிட்டால்
தோற்றுகின்றகாமரூபி பிணைச்சில்பார்த்துச்
சுருதியாய்ப்பிடித்துவந்து சொல்லக்கேளாய்
ஏற்றுகின்றவெவ்வேறே சட்டிற்போட்டு
வெரித்துநீவறுத்திடுவாய்கருகுமட்டும்
போற்றுகின்றயழிஞ்சிலின்வேர் கொடுகிண்டி
பொடியாக்கிக்கரிப்போலே வறுத்துக்கொள்ளே 163

அழிஞ்சில் தயிலம்

வறுத்தகரிதனையரைப்பாய் தயிலங்கொண்டு
வாகானதயிலததின் வளமைகேளாய்
பொறுத்ததொருயழிஞ்சிவிரைத் தயிலஞ்செய்து
புதுமையுள்ளதயிலமது விட்டுமத்தி
செறுத்தவிதைப்பொடிசெய்துக் கலசத்திட்டுத்
தீயானசூரியன்றன் முகத்தில்வைக்கக்
கறுத்ததொருதயிலமது விறங்கும்போது
கரியுடனேசேர்த்தரைத்துச் சிமிழில்வையே 164

வசியம் கருங்குருவிமை குழியாமை

வைத்ததனைத்திலதமிட வசியமாகு
மாற்றமாந்தேகமது ஆரத்துங்காணு
வுற்றதொருகருங்குருவி யிதுபோற்பண்ண
வுறுதியாநதில்தமதுவுண்மையாகுஞ்
சித்தியுள்ளகுழியானைச சிறங்கையொன்று
செய்திடவேமுன்போலே சித்தியாகும்
புத்தியுள்ளபேர்களுக்குப்பிழைக்கச்சொன்னேன்
புதுமையுள்ளவஞ்சனத்தைப்புகலக்கேளாய் 165

[அஞ்சனமை] கேளப்பா அஞ்சனந்துக்கஞ்சனப்பாஷணங்
கிடையாதுபறங்கிவைப்புக் கொடுக்கமாட்டான்
நாளப்பாகாட்டிலுள்ள கருவைக்கொண்டு
நாட்டுகிறேனஞ்சனத்தை நன்றாய்க்கேளு

வேளப்பாகருக்குருவி சிறந்ததொன்று
விதமானபச்சோந்தி கடும்புகாக்கா
சூளப்பாபச்சைப்பாம் பரனேபூநாகஞ்
சோதியொத்தயிந்திரமாங் கோபப்பூச்சி 166

மணத்தவளேத்தயிலம்:

பூச்சியென்றவகையெல்லா முழுதுமாகும்
புகலுகின்றமத்தரெல்லாந் தலைகளாகும்
ஆச்சியென்றதுவெல்லா முணர்த்தித்தூளா
யரக்கியேபரணியிலே யடைத்துக்கொண்டு
வாச்சுதென்றமணத்தவளேதயிலஞ்சொல்வேன்
மைந்தனே நூறுதானெடுத்துவந்து
காச்சிதென்றவெயிலிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
காட்டினுமணக்ருமுத்தக்காரெள்ளோடு 167

திரிசெய்விதம்

எள்ளோடுஅழிஞ்சில்விரை யிடித்துக்கொண்டு
இதமாகக்குழித்தயில மிறக்கியேதான்
விள்ளாதேபறணியிலே யடைத்துக்கொண்டு
மேன்மையாம் பெண்ணுடைய விலக்கச்சீலை
தள்ளாதேசாணுகள் சதிரமாகத்
தானெடுத்துவதனில்முன்றாள் பரப்பியேதான்
கொள்ளமட்டுந்திரிபோலே யுருட்டிக்கொண்டு
குணமானவெள்ளெருக்கின் நூலைச்சுற்றே. 168

மைவாங்கும்வகை-மைபார்க்கும்பருவம்

சுற்றியதோர்திரியதனை விளக்கிலிட்டுச்
சுகமானமுன்றயில மதனில்வார்த்துப்
பத்தியாங்காராமை யோட்டுக்குள்ளே
பத்துகின்றமையதனைப் பாண்டிக்கொண்டு
வெற்றியாமுன்றயிலம் புத்துத்தேனும்
விதமாகச்சரியிடையாய் கூட்டிமத்தி
சித்தியாம்பதினாறு வயதுசென்ற
செல்வர்கையிலிட்டிடவே தெரியுந்தூரம். 169

அஞ்சனத்தின் குணம்.

தூரமதுநாருகைக்குள் பாதாளத்திற்
சூட்டிவைத்ததனங்களெல்லாந் தோணலாகும்
காரமது ஆர்கையி லிட்டாலுந்தான்
கைகடந்துகாணுமடா அதீதமைதான்
வாரமதுவானமேய்க் கணங்களெல்லா
மாறிவிட்டமந்திரங்க ளொன்றும்வேண்டாஞ்
சூரையாம்பேய்களுக்கு கருவதொன்று
சொல்லுகிறேன்கழுதைநெய்யின் கறுக்குத்தானே 170

பூதவிலக்கத் தயிலம்.

சுறுக்காகயிருக்கவென்றால் சொல்லக்கேளாய்

சுருதியாங்கழுதையுட கொழுப்பைவாங்கி
யிறுக்காகஉருக்கிநெய்யை யெடுத்துக்கொண்டு
யிதமானதயிலங்களிலே தீபமேற்று
உருக்கானபேய்பூத மோடிப்போகு
முண்மையிதுசொல்லிவிட்டே னுலகுள்ளோர்க்குச்
சுறுக்கானவாவித்தை வருமுன்னாகத்
தரணியிற்செய்துக்கொண்டு தபசுபண்ணே. 171

தனங்களிருக்குந்தலம்-அளர்மலை

பண்ணயிலேதனங்கிடைக்குந் தனங்கள்சொல்வேன்
வுறைக்கிரேனழகர்மலை யுயரத்தானும்
உண்ணியதோர்மதுரைக்கு வடமேற்காக
பாரிலேயலையாதே பாங்குகேளாய்
நண்ணயிலேசுனையருகில் விருட்சமொன்று
நலமாகவதின்கீழே சுனைதானொன்று
வுண்ணயிலேயருவியுட வூறலப்பா
வுலகத்தோராடுவார் தீர்த்தமென்றே. 127

சித்தர்வைப்பு. தீர்த்தமென்றவச்சனையில்கிடாரமொன்று
செயமானஆயக்கால் தன்னில்தூங்கும்
நீத்தமென்றவோராளுக் குள்ளேயப்பா
நேரானசித்தர்வைப்பு நெடுங்காலமாச்சு
காத்தமென்றகாயசித்திச் செய்யவேண்டில்
காசினியில்லதைபெடுத்துச் செலவுசெய்து
வர்த்தமென்றகற்பமுண்டு வாழ்வோர்க்காகும்
வையகத்தோராசைவைத்தால் வாயாதென்ன

மயிலாடுமலையில் கார்த்திகைவீரவர்ச்சுனவைப்பு 173

வாய்க்கவின்னஞ்சொல்லுகிறேன் மதுரைக்குமேற்கே
மலையொன்றுமயிலாடும் போதத்தையென்பார்
சாக்கியமாமம்மலையிற் கிணறென்றுண்டு
பாரப்பாவதிலிறக்கிப் பாருநீதான்
தாக்கியதோரிரண்டாளின் தாழப்போனல்
தங்கமென்றபாளமது நிறையவுண்டு
தாக்கியதோர்பாளத்தை எடுத்துக்கொண்டு
கார்த்திகைவீரவர்ச்சுனன்றான் வெத்தவைப்பே. 174

மைநாகமலையில் சித்தர்வைப்புச்செந்தூரம் குகைகதவுதிரக்க.

வைப்பானபவனாச மலைக்குமேற்கே
மைனாகமலையென்று அதற்குப்பேரு
செப்பானகுகையொன்று வதிலேயுண்டு
செந்தூரக்காடப்பா சித்தர்வைப்பு
மெய்யானகுகைவாசல் திறப்பதற்கு
விதமொன்றுசொல்லுகிறேன் விரும்பிக்கேளாய்
ஒப்பாகச்சொன்னஉச்சா டனஞ்செபித்து
உணர்வாகநூற்றெட்டு உருத்தான்சார்பே. 175

செந்தூரப்பதம்.

சார்பாகச்செபித்திடத்தால் திறக்கும்பாரு
தயவாகவதினுள்ளே சென்றுயாரு
லார்வாகக்கோடிசெம்பில் செந்தூரங்க
லட்டலோகம்பழுக்கும் வேதைமார்க்கம்
பேராகமண்டலங்கொள் காயசித்திப்
பிணியானதணுகாது வயித்தியத்தின்மார்க்கம்
ஆர்வானகௌனசித்திக் குளிகைசித்தி
யட்டமாசித்திமுதலாடும்பாரே. 176

கதவடைக்க-கருமலை.

பாரப்பாவதிலிருக்குஞ் செந்தூரத்தைப்
பரிந்துனக்குவேணமட்டு மெடுத்துக்கொண்டு
சேரப்பாகவதனை யடக்கவேண்டிச்
செபித்திடுவாய் நூற்றெட்டுதம்பனந்தான்
ஆரப்பாகதவதனைத் திறக்கப்போரு
ரறையுகிறேனின்னமொரு வதிசயந்தான்
காரப்பாயக்காட்டின் மேற்கதாகக்
கருமலையென்றம்மலையில் சுனைதானென்றே 177

கருமலையில் தயிலவைப்பு.

ஒன்றானசுனையருகிற் கிணறொன்றுண்டு
உத்தமனேதயிலமது நிறையநிற்குங்
கன்றானதயிலத்தைக் கலசந்தன்னில்
காணப்பாமுகந்துகொண்டு கருவைக்கேளாய்
நன்றானஇரும்புசெம்பு லோகமெட்டில்
நாட்டினால்தங்கமது தலமமாகும்
உண்டானசெய்திஇது யின்னங்கேளாய்
உரைக்கிறேன்வெளியாகவுரைக்கிறேனே. 178

நம்பிமலையருகில் விபூஷணர்வைப்பு தங்கக்காசு.

உரைக்கின்றேனம்பிமலை நம்பிக்கோவி
லுற்றதொருசந்நிதிக்குக் கிழக்கதாக
நிறைக்கிறேன்மலையருகில் குத்துக்கல்லு
நிற்குதடாவதனடியில் தங்கக்காசு
கரைக்காசுங்கற்குழிதா னென்றுக்குளே
கனமென்றகாசதுதான் கோடியுண்டு
திரைக்கின்றேன்மூடிக்கல் செய்துமூடி
திறமாகஇருக்குமடா திருக்கொண்ணுலே. 179

கதவுதிறக்கத்தியானம்.

என்றானகல்திறக்கும் வகையைக்கேளாய்
உற்பனமால்வயிரவரைப் பூசித்தேனே
நன்றானவயிரவன்றன் தியானமோத
நலமானமூடிக்கல் திறந்துபோகும்
பன்றானகனகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு

பரிவானமூடி தன்னை யடைத்துப்போடு
வின்றானவிபூஷணர்தான் வைத்தபின்பு
மேதினியில்நடவாதே மலையிலேறே. 180

[மருந்துமலை] ஏறுதற்கு இன்னமொருவகையைக்கேளாய்
இயல்பானகுமரிக்குமேற்கேயப்பா
கூறுவாறுலகத்தோர் மருந்துமலையொன்று
குறிவைத்தமருந்ததனை யரியமாட்டார்
தேறுவாயம்மருந்தை யறிவதற்கு
செய்தியொன்றுசொல்லக்கேள் மேற்கதாக
ஏறுவாய்ப் மலையி னுச்சிதன்னி
லிருக்குதடாசுனையொன்று யிருக்கும்பாரே. 181

பனைப்பாஷாணவேதை

இருக்கிறசுனைக்குள்ளே பனைப்பாசண
மியல்பானபனங்குலைபோல கிடக்கும்பாரு
அருகின்றகுலையதனை யெடுத்துக்கொண்டு
அழகான தீயிலிட்டுச் சிவக்கக்காச்சி
பருகின்றவெட்டான பாலிற்போட்டால்
பாதியிருகூறாக வெடித்துபோகுங்
குருககொண்டபாஷாணை கவுரிபோலக்
கோழிமுட்டைகருப்போன்றகொள்கைகாணும். 182

மருந்துமலையில் தயிலமிருப்பிடம் அனுமார்வைப்பு.

காணுகின்றபாஷாணங் கழற்றிவாங்கி
கால்ப்பணமாயோதவிடு ஜற்பமாகுந்
தோணுகின்றபாஷாண வகையிற்றோய்த்து
சுகமானகாரமிட்டு உருக்கிவாங்கிப்
பூணுகின்றநவகோலத் தன்னிற்பூட்ட
பொன்னாகும்பத்தரையும் பொய்யாதப்பா
கோணுகின்றவதண்டுகக் குகையொன்றுண்டு
குகையினிடபாகத்தில் வாசலுண்டே. 183

வாசலதுகாணும லடைத்துபோட்டார்
மகத்தானசித்தருடமாய்கை
ஊசலென்றகதவதுதான் திறப்பதற்கு
உபாயமொன்றுசொல்லுகிறே னுண்மையாகக்
காசலையாயம்மலையி லிருந்துக்கொண்டு
கருதியேநவகோண வாலைப்பூசை
யேசலுடனாற்பதுனாள் பூசித்தாக்கா
லீஸ்பரியாள்கிருபையினாள் வாசற்காணும். 184

கிருபையினால்வாசலது திரந்ததானால்
கேளப்பாவதனுள்ளே நுழைந்துபாரு
உறுதியுள்ளவீடதுபோல் விசாலங்காணு
மொறுபக்கத்தொருகிணற்றில் தயிலம்நிற்கும்

பொரியென்றஅத்தயில மொண்டுக்கொண்டு
பூரணமேயென்றுசொல்லிப் பூசித்தேதான்
மறுபடியுங்கதவைத்தா னடைத்துப்போட்டு
வந்திருந்துசெய்கின்ற மார்க்கங்கேளே. 185

தயிலம்வந்தமார்க்கம்

மார்க்கமந்தத்தயிலம்வந்த வகைதான்கேளாய்
மாருதிதான்மருந்துமா வலையிற்சென்று
சேர்க்கையிலேகொண்டுவந்தார் ஸ்ரீராமர்போரில்
செத்தவர்களையெழுப்புஞ் செய்கையாலே
போர்களத்தில்மடிந்தார்கள் பிழைத்தபோது
போகாதவாங்பிவைத்தார் புதுமையாக
மாற்கமுள்ளதயிலமது கொண்டபேர்க
ளளவிறந்தசித்தராடா ஆதியாமே. 186

ஆமிந்தத்தயிலத்திற் பணவிடைதான்கொள்ள
ஆதிசதாசிவன்வரைக்கு மிருந்தும்பாரு
வாமிந்தசாத்திரந்தான் கிடைத்தபேர்க்கு
மறுபுறவியில்லைமகத் தானசித்தன்
சோமிந்துதரித்தசிவன் சொன்னமார்க்கஞ்
சொல்லிவிட்டேன்வெட்டவெளி யாதந்தானே. 187

தோற்றமெய்தல்

வெளியாகத்தோணுதற்குக் கருவைக்கேளாய்
வேதாந்தநூல்களெல்லாம் விரைந்துபாரு
ஒழியாதஆசையெல்லா மொழித்துப்போடு
ஊடுவச்சுழிமுனையை யூனிப்பாரு
வழியோடேகற்பமுண்ணவகையைப்பாரு
வாதவித்தைசெய்வதற்கு வகையைப்பாரு
தெளிவாகவேறுதற்குத் திட்சைபாரு
செகசாலக்கூத்தெல்லாஞ் சேரப்போக்கே. 188

கொங்கணர்பெருமை.

போக்கானசாத்திரங்க ளொன்றுமில்லைப்
பூரணத்தினூல்போலே சொலலாதொன்றும்
நோக்கானகொங்கணர்சொல் கடைக்காண்டததில்
நுணுக்கங்களதிகமுண்டு கண்டுபாரு
வாக்கானவிந்நூலு மந்நூலும்போல்
வகைவிபரமானதொன்றும் விளங்கவில்லை
தூக்கானதூக்கெல்லாஞ் சொலிவிட்டேன்
சோதித்தால்தெரியுமடா சுருதிச்சொல்லே

நூல்மகுத்துவம்.

சுருதிகண்டால்சுருதிகொண்டு யேறவேணுந்
துன்மார்க்கர்க்கிந்நூலைச் சூட்டலாகா

பருதிகண்டபனிபோலே வினைகள்நீங்கும்
பாரிலுள்ளோர்க்கிந்நூலை பகரவேண்டாம்
கருதாமலிந்நூலை யீய்ந்தாயானால்
கயிலாசசித்தர்வந்து சபிக்கச்செய்வார்
ஒருத்தராய்க்கண்டுகொண்டு மனதுள்வைத்து
வுருத்துடனேவந்துவிடு மலையின்மீதே. 190

மீதானமலைகளிலே யேறினாலும்
விருதாகுமிந்நூலைக் கைவிடாதே
வாதாடுஞ்சித்தர்வந்து யெதிர்த்தாரானால்
மறவாமலிந்நூலை யெடுத்துப்பேசு
ஓதாமல்வாய்பிதற்றி யோடுவார்க
ளுனக்குத்தானெதிராருண்டோவென்று
ஆகாரமானதொரு கருவெல்லாந்தா
னறைத்ததினால் பூரணநூ லானவாறே. 191

குழிக்கல்லளவு.

வாறானகுழிக்கல்லின் மார்க்கங்கேளாய்
மைந்தனேபிரம்மாவின் சிரசுபோலே
கூறானவகலமணி விரல்முப்பத்துங்
கொள்கையாம்நிளமணி விரல்நாள்பத்து
வீறானவிளம்பதுதான் விரலிரண்டு
வீதியிலேயாழமிது விரலிரண்டு
பேறான இருபுறமு மூக்குமாகும்
பெரிதானகுழவியைத்தான் பேசுவேனே. 192

குழவிக்கல்லளவு-பிரம்பளவுசெபமாலைக்கணக்கு.

பேசுகின்றேன்பதினறங் குலமாம்நீளம்
பெரிதானமுகவட்ட மணிவிரல்நால்வீதி
யாசுநேரிம்மிடியங்குல பத்தாகு
மரவிடையுஞ்சிவலிங்க மானவாறும்
வீசுகின்றபிரம்பதுதான் மொழியைந்தாகும்
வேதாந்தநீளது விரல்பத்தொன்று
ஈசுரன்றான்வகுத்தருளுங் கணக்கிதப்பா
யேற்றசெபமாலைபதி னறுமுகமஞ்சே. 193

குண்டலப்பிரமாணம் யோகவெட்டி.

அஞ்சாகுமாராகு மதிகமாகு
மணிவிரலால்யோகதண்டா றாறுமாகும்
பஞ்சாட்சரக்கவசகுண் டலந்தான்கேளு
பரியினுடைம்பதிகம் பளிங்கதிகமாகும்
மஞ்சாடிபதினொன்று பதினாறு
மக்களேயிருபுறமு மகிழ்ந்துகொள்ளு
கெஞ்சற்றுக்கச்சாகிற யோகவெட்டி
கெடுநீளந்தொண்ணூற்று றங்கலமால்கேளே. 194

கயிலாயவக்ரகம்-ஆசனம்-கோவணம்-மணிகைச்சலம்.

நேரானவிதினால் விரலேயாகும்
வீஷ்டைக்காசனம்புலியா சனமுமாகும்
கூறானரசலிங்கம் பூசையாகும்
கோவணந்தான்பூங்காவிக் கடகக்கையிற்
சீரானரசக்குளிகைச் செபமாலைக்குச்
செகமதனில்கிடையாது செயம்விசேடம்
பேரானகைச்சிரந்தான் உப்புமணியப்பா
பேசரியகயிலாய வற்கத்தோற்கே. 195

வற்கத்தின்பெருமையறிதல்

வற்றகத்திலதிகமடா சிவயோகந்தான்
வண்மையுள்ளமெஞ்ஞான மார்க்கமரெண்டு
சொர்க்கத்தில்சொர்க்கமென்ற பேர்பெறவுனக்குத்
தொல்லுலகில்மனிதரோ டுறவுமுண்டோ
கார்த்திக்கக்காக்கமென்ற கசடர்தங்கள்
கையிலேயேற்பதுநான் மிகவுங்கொஞ்சம்
மார்க்கத்திலாகவுன்னை வணங்கவேணும்
வணங்காமற்போனதென்ன வறிந்துகொள்ளே. 196

சிவயோகம்-மெஞ்ஞானிமார்க்கம்

அறிவானபேரின்ரத்தடுத்தானாகி
லசைவையென்றதீட்சைபத்து மறிந்தானாகில்
குறியானசிவயோகங் குறித்துக்கண்டார்
கோமனையாம்பராபரைநிர்க் குணத்தைக்கண்டார்
பிரியாமல்சிவனுடைய வொளியைக்கண்டார்
பேரானசிவயோக ரிஷிமெஞ்ஞானி
செறியாணவிதர்க்கெல்லா மறிவேயாசா
னிளைத்துமக்காளொருமனதாய் நிலைத்திடீரே.

யோகத்துக்கதிகாரி.

நிலைத்திடீரென்றாலும் நிலைக்கமாட்டான்
நீடுலககில்கோடியிலே யொருவனப்பா
கலைத்திடீரென்றாலுங் கலைக்கப்போகா
கனத்தகலமுள்ளதொரு ராசிசேர்ந்தோர்
மலைத்திடீலென்றாலு மலைப்பானோதான்
வச்சிரம்போலறிவுடைய மக்காள்மக்காள்
உலைத்திடீரென்றபுத்தி யுலகிலுள்ளோ
ரோகோகோவொருகோடி வுலுத்தர்காணே. 198

கற்மிபொய்வேடர்நிலை

காணுவேன்வாதமெபார் யோகமென்பார்
கற்பண்ணப்போறனென்பாருண்டேனென்பார்
பூணுவேன்றீட்சைபத்தும் பெற்றேனென்பார்

பூரணநூல்பாராத புலையரப்பா
தாணுவாய்நின்றபரஞ் சோதிகாணுற்
சதாசிவன்வந்தாப்போல் பூசைசெய்வார்
ஆணுவத்தாலலைந்துகெட்ட மட்டைப்பேச்சே
யடுத்துநின்றுகேளாதே யகலப்போமே. 199

சித்தர்மரபுளோர்க்குரைத்தல்.

போவென்றுசொன்னதுதா லைமைந்தா
புகழ்பெரியசித்தரிட மரபுள்ளோரைக்
கூவென்றுதர்க்கமிடு மூலமாண்பர்
கூட்டுறவைவிட்டுவிடு சூன்றிவேறு
தேவரென்றுசித்தருடன் சேரவேணுஞ்
செப்புவர்வேதாந்தந் திறந்துசொல்வார்
ஆமென்றுவலையாதே கற்பங்கொள்ளாய்
அப்பனேயோகமுற்று லதீதப்பேறே. 200

பேரறிதல்.

வேறென்றுசொல்வதுதான் ஞானப்பேறு
பேசரியவேதாந்தம் பெற்றபேறு
நூறென்றுபூரணநூல் பார்த்தபேர்கள்
நுண்மையென்றஞ் சிவயோகத்திருந்தபேறும்
வாறென்றகாயசித்தி யானபேறு
மகத்தானதீட்சைவிதி யறிந்தபேறு
[illegible]றென்றவமுர்தமதை யுண்டபேறும்
ஓகோகோகெவனசித்தி யுறுதிப்பேறே. 201

வைராக்கியம்பூணல்-ஆக்கைநிலையாமை

உறுதியாமித்தனைக்குங் கருவேதென்றால்
உத்தமமாமனமல்லோ விதற்குமூலம்
பொறுதியாக்குணம்வந்து சாந்தமானால்
பூலோகமாய்கையெல்லாம் விட்டதானால்
சுருதியாமனமுருகி நிராசையானால்
சொல்லொன்றுந்தப்பாது சித்தியாச்சு
விறுதாவிலலைந்தலைந்து ஞானம்பார்த்தால்
வேரற்றமரம்போலே விழுந்துபோமே. 202

பெரியோர்பெருமை

வீழ்ந்திறந்துபோகின்ற பேரேயல்லால்
மெஞ்ஞானம்வாதவர்கள் சாணுரப்பா
சூழ்ந்திருந்தவண்டமெல்லாஞ் சோதித்தாக்கால்
சுகுர்தவான்பேடியிலே யொன்றுகாணும்
வாழ்ந்திருந்தவுலகத்தே யிருந்தாலுந்தான்
மானிடரிலொருவனடா வறியப்போகா

தாழ்ந்திருந்ததன்மையுற்றுப் பெரியோர்போலத்
தாரணியிலேயிருப்பார் பெரியோர்தானே. 203

சமயக்கோள்.

தானென்றகலைக்கியான மறிந்தாலென்ன
தற்கமொடுமாயையுற்றால் தவறிப்போகும்
வானென்றநிராசையுற்று மாய்கைபோக்கி
மனமுருகிப்பூரணததி லன்புசேர்ந்து
கோவென்றயிழிந்தவர்க்கு யித்தனையுமெய்தும்
குவலயத்திலறசமயக் குருடர்கேட்டார்
தேனென்றசிவபூசை சத்திபூசை
தெரிந்தவனேசிவயோகி சித்தனாமே. 204

இந்நூலின்தொகைக்கியன்ற நூலின்பெயர்.

ஆமென்றசித்தருக்கு மிந்நூல்வேணும்
அப்பனேபூசையிரு நூறும்வேணும்
தாமென்றதீட்சையிரு நூறும்வேணும்
சாதகமாம்ஞானத்தி நூறும்வேணும்
ஏவென்றவாதமிரு நூறும்வேணும்
இயல்பானகொங்கணரைந் நூறும்வேணும்
வாமென்றசார்வுக்குச் சட்டநாதா
வைததாரேவெளியாக வாதந்தானே. 205

கல்வியொழுக்கம்.

வெளியாகச்சொல்லுவரோ வேதநாலும்
வேதாந்தியானுக்கா லடக்கம்வேணும்
களியாகவுவகத்தே கருவைச்சொன்னால்
கழுதையவன்கரையேற மாட்டான்போபோ
சுளுவாகமனதுள்ளே யதுக்கமானால்
சுருதியாஞ்சித்திக்குஞ் சித்தனாவான்
தெளிவாகப்பேசுவதார் சிததாபேசார்
திறப்பதார்செடமழிந்த ஞானிதானே. 206

ஏகபாதவிளக்கம்.

ஞானமென்னயோகமென்ன இரண்டுமொன்று
நலமறியாமாடுகடான் வெவ்வேறென்பார்
பானமென்னவமுர்தமெனன இரண்டுமொன்று
பண்பறியாப்பாவிகடான் சத்தமென்பார்
மானமென்னஈனமென்ன ரவிமதிதானென்ன
வையமென்னவானமென்ன ஆண்பெண்ணென்ன
கானமென்னவுலகமென்ன சாதியென்ன
கருதிப்பாரென்றூக்கு காணுங்காணே. 207

பூசைபலன்.

காணுகின்றதர்மமது செய்வானாகில்
காசினியிலவனுக்காமவன் பிதாக்குமாகும்
தோணவேபாவத்தைச் செய்வானாகில்
சொன்னவர்க்காமல்லாட்டால் சுற்றத்தார்க்காம்
ஊணவேசிவயோகஞ் செய்வானாகில்
உயிரதுதான்மோட்சமெய்து முண்மையுண்மை
பூணவேபூசைசெய்தால் சிவததுக்காகும்
பூசையென்னமனங்களிந்தால் புகழுமாச்சே. 208

அன்பிலார்ஞானக்குறி.

ஆச்சப்பாகனிவல்லோ பூரணந்தான்
அரகராமனமுருக வருமைமெத்த
காய்ச்சப்பாநின்றகொரு கன்னஞ்சர்க்கு
காயசித்திஞானசித்தி கடினமாகும்
பூச்சப்பாஞானிகடான் பூலோகத்தில்
பூரணமேதெய்வமென்பான் பூசையென்பான்
பேச்சப்பாமெத்தவுந்தன் படித்துச்சொல்வான்
பேசாமல்மனமுருகார் பெரியமாடே. 209

உலகாதியந்தமுடிவறிதல்.

பெருமையென்னவாழ்வென்ன கீர்த்தியென்ன
பேச்சென்னமகிழ்ச்சியென்ன பிதிர்க்களென்ன
அருமையென்னசுகமென்ன கோவிற்குளமென்ன
அதீதமென்ன அரகரா சிவயமென்ன
உரிமையென்னவுறவென்ன சங்கற்பமென்ன
உலுத்தமென்னஈதென்ன தற்பமென்ன
கருமையென்னசெம்மையென்ன கல்வியென்ன
காசினியில்நரகமென்ன சொர்க்கமென்ன. 210

என்னவேகுருவென்ன சீடனென்ன
இயல்பென்னவியல்புகெட்டுப் போனதென்ன
வன்னமிகுஞ்சாதியென்ன நீக்கமென்ன
மாய்கையென்னகற்பமென்ன அருவதென்ன
பொன்னென்னமனமென்னச் சீர்தானென்ன
பொல்லாததாயென்ன பிறப்பதென்ன
முன்னென்னபின்னென்ன முறைதானென்ன
முடிவறிந்தோன்சிவயோகி மூர்த்தியாமே. 211

மூர்த்தியென்றமுத்தியென்ற மிரண்டுஞ்சொல்வார்
முக்கியமென்பார்சிலதெல்லா மூடர்மூடர்
ஆர்த்தியென்றபூரணந்தா னல்லதுண்டோ
அதிற்பிறந்தைந்துவகை யல்லாதுண்டோ
கீர்த்தியென்றவகையறிந்து சித்தரானார்
கிலேசையில்லாஞானியென்று சிலபேரானார்
தீர்த்தியென்றரிஷியோடு முனிவரானார்
சிவயோகியென்றதிரு நாமந்தானே. 212

ஒடுக்கமுணர்வறிதல்.

திருவுடையகர்மமென்ன சிவலோகந்தான்
சகத்திலுள்ளோர்செய்வதொன்றுஞ் செம்மையல்ல
அருவுடையதாயினுட ஆட்டுஆட்டு
ஆதியென்றசிவ ஆட்டு ஐயனாட்டு
தருவுடையோரறிந்துக்கொள்ளு மீதல்லாமல்
காசினிமேயார்சொல்வதிலே கதையொன்றில்லை
மருவுடையபூவினிட வாசம்போல
மனமுருகிப்பூரணத்தில் மாளுமாளே. 213

ஆதிவஸ்து-அனாதிவஸ்து.

மாளாமலாண்டிருந்தால் யோகியாச்சு
மார்க்கமந்தப்படிதானே மெஞ்ஞானிக்கும்
ஆளாமலாண்டிருப்பா ரானுந்தாயும்
ஆதிவஸ்து அனாதிவஸ்து வெட்டுந்தானுங்
கேளாமற்கேட்டிருப்பார் நடனவோசை
கிரிகையென்றமனமங்கே ரிக்கிப்போகும்
வாளானவாழ்சிவ யோகவாழ்க்கை
மற்றதெல்லாமாய்கையென்ற வாழ்க்கையாமே. 241

நூலின்தொகை வகையின்பம்.

ஆமிந்த இருநூற்றுப் பதினாறுக்குள்
அடக்கிவைத்தபொருளெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
ஓமிந்தவுலகத்தி லிந்நூல்கிட்டில்
உலகத்திற்சித்ததிக முண்டாய்போச்சு
தாமிந்தசூத்திரத்தைக் கணியாதிருந்தால்
தலைதெறித்துப்போகுமடா சத்தியஞ்சொன்னேன்
நாமிந்தபடிச்சொன்ன யோகிக்கீவாய்
நலமானபூரணசூத் திரந்தான்முற்றே. 215

அகஸ்தியர் பூரணசூத்திரம்-உ௱௰௬.

முற்றிற்று.

புத்தகவிளம்பரம்.

	ரூ.	அ.
குமரேச சதகம் உரை	0	12
அறப்பளீசுரசதகம் உரை	0	12
கம்பராமாயண பாலகாண்டம் பாட்டு உரை	3	0
பட்டினத்தார்பாடல் உரை	1	8
தாயுமான சுவாமி பாட்டு உரை	3	4
விநாயக புராண வசனம் கிளேஸ் காலிகோ பைண்டு	4	0
தனிப்பாடற்றிரட்டு பாட்டு உரை	2	0
வேதாரணிய ஸ்தலப்புராண வசனம்	0	8
மகமாயி அம்மன் பூசாரிப் பாடல்	0	4
மலை–மாந்திரீக ஹரிச்சுவடி	0	4
பாண்டியதாஸ் கீர்த்தனை	0	5
ஆர்மோனிய ஆசான்	0	2
கதைபுத்தகங்கள்		
அற்புத பூலோகரம்பை கதை படத்துடன்	1	0
32 பதுமை கதை	0	8
ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	1	0
ஆயிரத்தொருநாளில் சொல்லிய பாரிசுக்கதைகள்	2	0
நாகபூஷணம் தமிழ் நாவல்	0	12
வைத்திய புத்தகங்கள்		
புலஸ்திய மகாரிஷி வாத சூத்திரம்-300	0	12
உரோமரிஷி சூத்திரம் 100	0	4
அகஸ்திய முனிவர் பூரண சூத்திரம் 216-பாடல்	0	8
[illegible]தரையர் வைத்தியம் 100 பாடல்	0	4
பாலவாகடத்திரட்டு வைத்தியம் 1200	1	0
ஊர்வசி வயித்தியசிட்கா	0	12
இரண்டாம் பாகம்	0	12
தன்வந்திரி சுருக்கிடை நிகண்டு – 300	0	12

	ரூ.	அ.
ஆயுள்வேத சுருக்கம்	0	12
திருமூலநாயனர் வைத்திய காவியம் 1000 பாடல்	1	0
வைத்திய குரள் பழமொழி விளக்ம்-108	0	8
திருவள்ளுவ நாயனர் சூஸ்திரம்-16 ஷெ யார் இயற்றிய பஞ்சரத்தினத் திருப்புகழ்-11 சேர்ந்தது	0	2
புலஸ்தியர் விளக்கிய ஞானகற்பம்	0	8
அகஸ்திய செந்தூர 300 க்கு சூத்திரம்-36 இதில் திருமந்திரம்–8 அடங்கியது	0	3
திருவள்ளுவ நாயனர் பரிமுப்புசூத்திரம்-30	0	2
சோதிட புத்தகங்கள்		
நவக்கிரக சிந்தாமணி என்னும் சாதக சூடாமணி மூலமும்-உரையும்	0	12
மணிமந்திர வைத்திய சேகரம்	1	0
களவுகாணும் சாஸ்திரம்	0	4
வீமகவி பாட்டு உரை	1	0
சுகர்நாடி சோதிடம்	1	0
சோதிமாமுனிவர் சோதிட கேரளம்	0	12
சாதகலங்காரம் மூலமும் விரிவுரையுடன்	2	0
சோதிடமுகூர்த்த விதானம்	0	12
கணித முருகசேகரம்	1	0
ஹோராசாஸ்திரம்	1	0
போகமுனிவர் ஞானசூத்திரம்–100 பாட்டு	0	4
கௌசிகசிந்தாமணி 1-பாகம்	1	0
மேற்படி 2-பாகம்	1	0
மேற்படி 3-பாகம்	1	0
சோதிட நூலாதாரம்	0	4
சர்வ கனவின்பலன்	0	4

இட்டா - பார்த்தசாரதி நாயுடு அண்டு சன்ஸ்,
189, தங்கசாலை தெரு, சௌகார்பேட் போஸ்டு, சென்னை.